Registered M. 916

THE VEDANTA DIPIKA

A RELIGIOUS & PHILOSOPHICAL MONTHLY.

Vol. VIII. August 1918. No. 11

Editor.—DEWAN BAHADUR T. T. RANGACHARIAR, B.A., B.L.

வேதாந்த தீபிகை

ஸம்புடம் 8.] காளயுக்தி௵ ஆவணி௴ [ஸஞ்சிகை 11.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள் 445
2. அர்ச்சாவதார வைபவம்
ஸ்ரீ. உ.ப. இஞ்சிமேடு. ரங்கநாதாசார்யர் ... 457
3. ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த மஹிமை
ஸ்ரீ. உ.ப. வேதாந்தாசார்யார் 467
4. ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம்
ஸ்ரீ. உ.ப. வாஸுதேவாசார்யர் 476
5. ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸித்தாந்தஸபை, திருவாரூர் ... 485
6. கடிதங்கள் 486

PUBLISHED BY THE SECRETARY SRI V. S. SABHA.

K. R. Press, Madras.

Copy-right reserved.

Annual Subscription Rs. 3-0-0] [Single Copy As 4

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை.

இப்பத்ரிகையின் முக்கிய நோக்கங்கள்.

(1) உபநிஷத்துக்களிலும், ப்ரஹ்மஸூத்ரம் பகவத்கீதை முதலான க்ரந்தங்களிலும், ஆழ்வாராசார்யர்கள் அருளிச்செய்திருக்கும் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் இருக்கும் விஶிஷ்டாத்வைத மதத்தின் தத்வங்கள் வெளியாக்கப்படும்.

(2) அத்வைதம், த்வைதம் முதலான மதங்களின் ஸ்வபாவங்களும் அத்தத்த மதங்களை ஆராய்ந்தவர்களைக்கொண்டு எடுத்துக் கூறப்படும்.

(3) தைவபக்தி முதலான நற்குணங்களைத் தெரிவிக்கும் கதைகளும் வெளிவரும்.

இதைப்பற்றி சில அபிப்ராயங்கள்.

(1) இந்து நேசன் :—————————— 12 - மாத பத்திரிகையின் கிரயம் ரூபாய் இரண்டாயிருப்பினும், அமைக்கப்பெற்ற விஷயங்களின் சீரும், பாஷையின் நடையும் விலையில்லா மாணிக்கங்களென்றே சொல்லலாம்.

(2) மதிராஸ் ப்ரெஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதரான மஹாமஹோபாத்தியாயர் வே. ஸ்வாமிநாத ஐயர் : இது தென்னாட்டுப்பத்திரிகைகளுக்குள் முதன்மையான தென்று சொல்லலாம்.

(3) மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர் :—

…………….இதில் விசிஷ்டாத்வைத மத ஸம்பந்தமான உபந்யாஸங்களும் வேதாந்தார்த்த விசேஷ விசாரங்களும் புராணகதைகளும் ஆசார்ய சரித்ரங்கள் முதலியவை வெளியிடப்படுகின்றன. இதற்கு விஷயப்ரதானம் செய்பவர்கள் உபயவேதாந்த பாரங்கதர்களாகவும் சாஸ்த்ர ஸம்பந்நர்களாகவும் காணப்படுதலால், பாரலௌகிக புருஷார்த்தங்கள் ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு இதில் நன்கு விவரிக்கப்படு மென்று தோன்றுகின்றது.

NOTICE.

Subscribers are requested to quote the wrapper number in all their communications to the manager. Intending advertisers are re quested to apply to the Mnager for terms.

☞ பத்ரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவது "பத்ராதிபர் வேதாந்த தீபிகை, திருவள்ளூர், செங்கல்பட்டு ஜில்லா" என்கிற விலாஸத்திற்கும், கடிதங்கள் அனுப்புவதும் கட்டணம் கட்டுவதும் விலாஸ மாறுதல்கள் அறிவிப்பதும் மற்றெல்லா விஷயங்களும் விலாஸத்தில் குறித்திருக்கும் நம்பரைக் கண்டு, "மானேஜர், வேதாந்த தீபிகை, 11, கேஶவப்பெருமாள் ஸந்நிதி வீதி, மயிலாப்பூர், மதிராஸ்" என்கிற விலாஸத்திற்கும் அனுப்பப்படவேண்டும்.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 3

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:—திவான் பகதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.

ஸம்புடம் 8.] காளயுக்திஞூ ஆவணிமீ [ஸஞ்சிகை 11.

த்ரிபுவநகமநம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்பரம் ததாநே - வபுரலககுலாவ்ருதாநநாப்ஜம் விஜயஸகே ரதிரஸ்து மே(அ)நவத்யா ॥ [ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள்.

புண்ட்ரவிசார ஸம்பந்தமான சில யோசனைகள்.

வைத்யநாததீக்ஷித க்ருத ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலத்தில் ஆஹ்நிக காண்டத்தில் புண்ட்ரவிசார ப்ரகரணத்தில், ஊர்த்வபுண்ட்ர தாரணாநுகூலமாகப் பல ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராண வசநங்கள் எடுக்கப்பட்டுள. திர்யக்புண்ட்ர தாரணாநுகூலமாகவும் அதே ப்ரகாரம் வசநங்கள் காட்டப்பட்டன. இரண்டு புண்ட்ரங்களுக்கும் பொதுவாக அநுகூலமான வசநங்களும், இரண்டுக்கும் ப்ரதிகூலமான வசநங்களும் தனித்தனியே காட்டப்பட்டன. ஊர்த்வபுண்ட்ர மாத்ர தூஷகமான வசநங்களும் திர்யக்புண்ட்ர மாத்ர தூஷகமான வசநங்களும் வெவ்வேருக எடுக்கப்பட்டன. ஆநுஷங்கிகமாகப் பாஞ்சராத்ராகமத்துக்கும் சக்ராங்கநம் முதலான ஸம்ஸ்காரங்களுக்கும் அநுகூலமாயும் ப்ரதிகூலமாயும் வசநங்கள் எடுக்கப்பட்டன. சைவாகமங்களுக்கும் தத்அநுஸாரி ஸம்ஸ்காரங்கட்கும் அநுகூல ப்ரதி

கூல வசநங்கள் எடுக்கப்பட்டுள. இதே ரீதியாக விஷ்ணு தூஷணையிலும் சிவ தூஷணையிலும் ப்ரவர்த்தித்த புராணாதி வசநங்களும் சிறிது காட்டப்பட்டுள. இப்படிப்பட்டவலையில் சிக்கின மநுஷ்யன் தப்பித்துக்கொண்டு வெளிப்படுதல் கஷ்டமாம்.

தீக்ஷிதர் இவற்றிற்கு ஸமாதாநம் யோசித்தார். மேலே குறிக்கப்பட்ட வசநங்களுள் பல பகவத் வசநங்களாகவும் ஶிவ வசநங்களாகவும் யோசிக்கப்பட்டுப்பரஸ்பரம் விரோதிக்கின்றன. ஆதலால் தீக்ஷிதர், '𑌏𑌷 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌯𑍋 𑌜𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯 । 𑌅𑌤𑌥𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜' ["ஜநங்களை மோஹிப்பிக்க இதோ மோஹத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேன். ருத்ர! நீரும்பொய்யானவையும் நிஜமானவையுமான பலங்களைக் காட்டி மோஹஶாஸ்த்ரங்களைச் செய்யும்"] என்று விஷ்ணு சொன்னதாகப் பாத்ம புராண வசந மென்றும், '𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌨𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 । 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌮𑍋𑌹𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍇𑌶𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌤𑌰𑌃 ॥ 𑌕𑌾𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌮𑍍 । 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃' [அதாவது, பாபிகளாய்ப் பிறந்த வேதபாஹ்யர்களுடைய ரக்ஷணார்த்தம் விஷ்ணுவும் சிவனும் மோஹஶாஸ்த்ரங்களான வைஷ்ணவ ஶைவாகமங்களைப் பண்ணினார்கள்.] என்று கூர்மபுராண வசநமென்றும் ப்ரமாணங்களைக்காட்டி, ஆகம ஸித்தாந்தங்கள் மோஹஶாஸ்த்ரங்களென்றும், அவற்றை அநுஸரிக்காமல் வைதிகர்கள் புண்ட்ரங்களைத் தரிக்கலாமென்றும் ஸமாதாநம் யோசித்தார். பாஞ்சராத்ராகமங்களுக்கு நாராயண கர்த்ருத்வமும் சைவாகமங்களுக்கு சிவ கர்த்ருத்வமும் ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. நமது லோகவ்யவஹாரத்தில், மேலெழுதியபடி ஆகமகர்த்தாவாய் எண்ணப்பட்ட சங்கரன் கைலாஸவாஸியாயும், அவ்வண்ணம்யோசிக்கப்பட்ட முராரியான விஷ்ணு ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் தான் அப்யுபகமம் செய்யப்படலாம். ஜகத்வ்யாபார மெனப்பட்ட ஸ்திதி

ஸம்ஹார கர்த்தாக்கள் இவ்வண்ணம் யோசிக்கத் தக்கவர்களாய் எண்ணுகின்றோமில்லை.

ஆகிலும் ஸ்திதிகர்த்தாவாகவும் இன்னும் ஜகத்தினுடைய உத்பத்தி ஸ்திதி லய காரணமாகவும் எண்ணப்பட்ட விஷ்ணுவுக்கும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கும் நம் பூர்விகர்கள் யாதொரு பேதத்தையும் யோசிக்கவில்லை. அவ்வண்ணமே கைலாஸநாதனையும் ஸம்ஹார கர்த்தாவையும் அபேதமாகத்தான் யோசித்தார்கள். ஸர்வ ப்ரபஞ்சத்துக்கும் ஸ்திதி ஸம்ஹார காரணபூதர்கள் பேதித்திருப்பதாக ஒப்புக்கொண்டாலும், இருவரும், ஜனங்கள் கெட்டுப்போவதற்கு ஹேதுவாகக்கூடிய மோஹ ஶாஸ்த்ரங்களைப் பண்ணவேண்டுமென்று ஒரு ஸங்கேதம் செய்துகொண்டாரென்று புத்திமான் ஒருவனும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டான். வைதிகமத நிஷ்டர்கள் ப்ரஸித்தமாக ஈஶ்வர்கர்த்ருகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆகம மதங்களைக் குறித்து இவ்வண்ணம் தூஷணைகளைக் கற்பித்தார்களென்றே யோசிப்பது நலம். கௌதம, தூர்வாஸ, கண்வ, ப்ருகு, உபமந்யு, ததீசி முதலான ருஷிகளுக்குக் கோபம் உண்டாய் அவர்கள் ஶபித்தபடியால் 'விப்ராணாம் தாக்ஷிணாத்யாநாம் வாசோபாஹத வேதஸாம் । ஶிவே வஸநி ஸம்ஸாரே கேஷுசித் விஶ்வஶம்ஸதாம் நவிஷ்யதே ॥' என்று இந்த தேசவாஸிகளான விப்ரர்களுக்கு, ஶிவனிடமும் பஸ்மத்திலும் ருத்ராக்ஷத்திலும் பக்திபற்றுப் போனதாகப்புராண வசநங்கள் சொல்லுகின்றன. இது கார்யங்களைக் கண்டபிறகு அபிநிவேசாதிஶயத்தால் காரணங்கள் கல்பிக்கின்றபடி. நிஜமான ருஷிகளுக்குக் கோபமென்பது உண்டாகமாட்டாது; உண்டானாலும் நிலைக்கமாட்டாது. 'யஸ்ஸமுத்பதிதம் க்ரோதம் க்ஷமயைவ நிரஸ்யதி । ஸ ஏவ பண்டித உச்யதே' என்று மஹா பாரத வசநம். இன்னும், ஶபிக்கப்பட்டவனுடைய பாபங்களை ஶபிப்பவன் கைக்கொள்கின்றான். ஶாபத்தைத் தாங்குகின்றவனோ பாபங்கள் கழிந்து மோக்ஷத்தில் இச்சை கொள்வான். சில ப்ராஹ்மணர்கள் கௌதமரால் ஆதரிக்கப்பட்டுப் பிறகு ஸ்வதேசத்தைக் குறித்துச் சென்றார்களாம். போகும்போது கௌதமர் கோஹத்தி செய்ததாக ஒரு மித்யாபவாதத்தை உண்டுபண்ணினார்களாம். அதைப்பற்றித் தீர விசாரிக்காமலே, கௌதமர்க்கு மஹா க்ரோதமுண்டாய், 'யஸ்மாத் த்ருஷ்டம் ஸர்வம் தத்ர ததா வித்யா ஜநாநாம் ।

பவதாநந்தவா யூயம் ஸர்வதா ப்ராஹ்மணாதமா: ॥ ஸ்வாத்யா யமேவ ஜப்யமேவ ததா ப்ரவசநமேவ ச । பவதாநந்தவா யூயம் ஸர்வதா ப்ராஹ்மணாதமா: । ச்ருதிஸ்ம்ருதிபராங்முகா த்வேஷயுக்தா ஸகலேஷு ச । பவதாநந்தவா யூயம் ஸர்வதா ப்ராஹ்மணாதமா: । ஶைவக்ரமஜ்ஞா வேதபாஹ்யா ஶாங்கரா ஷிகா: । கங்கிதா ஶ்ருத்யா யூயம் பவத ப்ராஹ்மணாதமா: ॥ வள மேஷா பூஜ்யமேவ ததா பாசுபதமேவ ச । ஶாம்பவே தீக்ஷிதா யூயம் பவத ப்ராஹ்மணாதமா: ॥ * * * பாஞ்ச ராத்ரே ச காபாலே ததா காலாமுகேபி ச । ஶாக்தேஷு தீக்ஷிதா யூயம் பவத ப்ராஹ்மணாதமா: ॥' என்கிறபடியே ஶபித்தன ராம். அதாவது, ஶபிக்கப்பட்ட விப்ரர்க்கு முக்யமாக ருத்ர ஸம்பந்தவிஷய த்வேஷமும், வைதிகமத த்வேஷமும், முக்ய மாக பாஞ்சராத்ர மதத்திலும் பொதுவாக ஆகம மதங்களிலும் விஶ்வாஸமும் ஶாபபலன். ஸூதஸம்ஹிதா சைவமென்றொரு சைவமுண்டு. அதைப்பற்றிப் பின்னுல் விசாரிப்போம். அது உண் டானது தக்ஷிணதேசத்தில்; உண்டானகாலமோ அதிஸமீபமானது. அந்தசைவம் அத்வைதத்தை ஒட்டிக் கிளம்பினது; விஷ்ணு த்வே ஷத்தில் முற்றினது; சைவாகம ஸித்தாந்தத்தை அல்பமாயும் பாஞ்சராத்ர மதத்தை விசேஷமாயும் அது நிந்திக்கின்றது; ஆகி லும் சிவனிடம் பரதேவதா த்ருஷ்டியுடன் பஸ்மருத்ராக்ஷாதிகளில் விஶ்வாஸம் கொண்டது; அதற்காகக் கால்பநிகங்களென்று எண் ணக்கூடிய அமுக்யோபநிஷத்துக்களையும் ப்ரமாணமாகக் கொண் டிருக்கின்றது. மேலெடுத்துக்காட்டிய கௌதமாதி ஶாபஸம்பந்த ஶ்லோகங்கள், ஸூதஸம்ஹிதா மதாநுஸாரிகளால் கல்பிக்கப்பட் டனவென்று புத்திமான் கொள்ளவேண்டும்.

ஆகமங்கள் ப்ரதமத்தில் வைதிகர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப் படவில்லையென்று யோசிக்க இடமுண்டு. ப்ரதாந தேவதைகள் ஜநங்களை மோஹிப்பிக்க மோஹஶாஸ்த்ரங்கள் செய்தனரென்கிற கக்ஷியை அவர்கள் ஆஶ்ரயித்தவர்கள். அவ்வண்ணம் மாதவனும் சிவனும் ஸங்கேதம் செய்துகொள்கையில், பக்கத்தில் நின்று கண்ட ஸாக்ஷிகள் ஏற்படவில்லை. ஸங்கேத விஷயமாக எழுதப்பட்ட ஶ்லோகங்கள் ஸர்வஜ்ஞர்கள் செய்தது என்று சொல்லக்கூடும்,

பரதேவதைகளுக்கு அத்யந்தம் பொருந்தாத வ்ருத்தாந்தத்தை ஸர்வஜ்ஞன் எவனும் வாய் கூசாமல் சொல்லமாட்டான். பகவான் அஜ்ஞர்களுக்குப் புத்திபேதம் ஜநிப்பிக்கமாட்டான். ஸம்ஸார தந்த்ரத்தை வஹிக்கின்றபடியால் கர்மாநுகுண பலப்ரதாநம் செய்கின்றானாகிலும், வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய மின்றியே அவன் அவ்வண்ணம் செய்கின்றான். மஹா தயாசீலனானபடியால், மநுஷ்யர்களை ரக்ஷிக்க அவஸர ப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கின்றவன் ருஷிகளுடைய சாபத்தை நிறைவேற்ற மோஹசாஸ்த்ரம் செய்தான் என்றால் பரிஹஸிக்கத்தக்க விஷயம். கோபங்கொண்டு சபிக்கும் ருஷி ருஷியாகமாட்டான். அவனுக்கு ஸஹகரிக்க வெண்ணிப் பகவான் ஜநங்களை ப்ரயத்ந பூர்வமாகக் கெடுக்கமாட்டான். பகவானுக்கு உந்நயந ஸங்கல்பமும் அதோநயந ஸங்கல்பமும் உண்டென்கிறதும் அவனுடைய கர்மாத்யக்ஷதையை யோசித்துச் சொல்லப்பட்டது. ஆகலால் மேலெழுதிய க்ரமங்களில் ஆகமங்கள்மேல் ஏறிட்ட தூஷணைகள் அங்கீகரிக்கத்தக்கவையல்ல.

ஆகமங்கள் பரஸ்பரம் செய்கின்ற தூஷணைகளும் அஜ்ஞாநத்தின் மேல் ஏற்பட்ட அபிநிவேசக்ருத த்வேஷத்தை ப்ராயேண ஆஶ்ரயித்து நிற்பன. ‘𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ என்று வ்யாஸர் சொன்னதாயும், ‘𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃। 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍’ என்று சைவபுராணத்தினின்றும் எடுக்கப்பட்ட வசநங்களால் சில வைதிகர்களும் இரண்டு புண்ட்ரங்களையும் அங்கீகரித்தார்களென்று காட்டப்படுகின்றது. புராணாதிகளில் சிலவிடம் ஊர்த்வ புண்ட்ர பரமாயும் திர்யக்புண்ட்ர நிஷேதமாயும், சிலவிடம் திர்யக்புண்ட்ர பரமாயும் இதர நிஷேதமாயும் காணப்பட்ட வசநங்கள் தத்தத் ஆகமாபிமாநிகளாலோ, புண்ட்ராபிமாநிகளாலோ புராணங்களில் சேர்க்கப்பட்டவைகளென்றே யோசிப்பது நலம். ஆதலால், ‘𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂’ எனும் ஸ்ம்ருதிரத்ந நிர்ணயத்தை தீக்ஷிதர் அங்கீகரித்தது யுக்தமே. தீக்ஷிதர் இவ்வளவோடு நிறுத்தாமல், ப்ரமாணமாக ப்ரமித்துக்கொண்டு சில ஆபாஸ வசநங்

களையும் எடுக்கின்றார். '[illegible] ।' என்றெடுக்கப்பட்டது ஸூத ஸம்ஹிதா வசநமாம். இது வாஸ்தவமா யிருந்தால், இப்படி எழுதினவர்க் கென்றே துரபிநிவேஸத்தால் க்ரோதமும், க்ரோதத்தால் ஸம்மோஹமும், ஸம்மோஹத்தால் மதிப்ரம்ஸமும், அதனால் புத்திநாசமும், முடிவில் விநாசமும் கீதாவசநப்படி யோசிக்கத்தக்கவை. ஸத்துக்களோ, ஸத்ஸங்கமுள்ளவர்களோ கூசாமல் மேலே விவரித்தபடி அத்யந்தம் அவாச்யங்களான சப்தங்களை எழுதமாட்டார்கள். இதை ப்ரமாணமென தீக்ஷிதர் எடுத்ததைப் பற்றி ஸோகிக்கவேண்டும். பராஸர வசநமென்றும் ஸூதஸம்ஹிதா வசநமென்றும் கூர்மபுராண வசநமென்றும் சில ஸ்லோகங்களைத் தீக்ஷிதர் காட்டுகின்றார். அவை, அந்தந்த தந்த்ர நிஷ்டர்கள் அந்தந்த தந்த்ரோக்த விதிகளின்படி திர்யக்புண்ட்ரத்தையும் ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தையும் தரிக்கலா மென்றும், அந்தந்த தேவதா பக்தர்கள் அந்தந்த தேவதா பரமான புண்ட்ரதாரணம் செய்யலா மென்றும் சொல்கின்றன. இந்த யோசனை ஸமீசீநமானதே. ஆனால் இத்தோடு தீக்ஷிதர் த்ருப்தி யடையவில்லை. எப்படிப்பட்ட அபிப்ராயத்தில் ஒருவன் நின்றபோதிலும், ததநுஸாரியாக ப்ரமாண ஸ்லோகங்கள் ஸம்ஸ்க்ருத புஸ்தகங்களில் விஸ்தாரமாகக் கிடைக்கின்றன. '[illegible] ।' [அதாவது, தந்த்ரங்கள் தந்த்ரநிஷ்டர்களை ரக்ஷிக்கும். வேதமார்க்கத்தில் நிற்பவர்க்கு அவை பாதகம் செய்யும்.] என்று பாராசர்ய வசநமென்றும், '[illegible] ।' [அதாவது, வேதவிருத்த மார்க்கங்கள் அவற்றை வழிபடுபவர்க்குத் தத்தத்அபிமாநிதேவதா ப்ரஸாதத்தால் காலக்ரமத்

தில் வேதமார்க்க ப்ராபகங்களாகும்] என்று மாநவ வசநமென்றும் தீக்ஷிதர் எடுத்துச் சொல்லி, அவற்றிற்கு விரோதமா யிருப்பதால் '[illegible] * * * [illegible]' * * * [அதாவது, பகவத் ஸ்வரூபமறிந்து ப்ரபந்நரான ஏகாந்திகளும் பரமைகாந்திகளும்] என்று பகவானால் வர்ணிக்கப்பட்டவர்கள், '[illegible]' [என்னுடைய பாதாக்ருதியான புண்ட்ரங்களைத் தரிப்பார்கள்] என்றும், '[illegible]' [ஸர்வ வர்ணஸ்தர்களும் ஸ்த்ரீகளும் இதரர்களும் ஸந்தோஷத்துடன் தம்முடைய சரீரங்களில் சக்ராத்யங்கநம் செய்துகொள்வார்கள்] என்றும், ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ராகமத்திலுள்ள பகவத் வசநங்களை மோஹநத்தின் பொருட்டு ப்ரவர்த்திதங்களென்று தள்ளிவிடுகின்றார். ஆதலால் வேதமூலங்களான புண்ட்ரங்கள் மாத்ரம் தரிக்கலாமென்பதற்கு, '[illegible]' என்றொரு மாநவ வசநமும் எடுக்கப்படுகின்றது. பாஞ்சராத்ராபிமாநிகள் ஸ்வாசாரங்களுக்கு வேதமூலதையை நிஸ்சயித்திருக்கின்றார்கள். ஆகமங்களை விசேஷமாகத் தூஷிக்கின்ற வசநங்களை யெல்லாம் இங்கே விஸ்தாரபயத்தால் எடுக்கின்றேனில்லை. ஆகம நிஷ்டர்கள் சூத்ரப்ராயரென்றும், '[illegible]' என்றும் இப்படிப்பட்ட நிந்தாவசநங்களும் உண்டு. அவை அத்யந்தம் அநாதரிக்கத் தக்கவை. ஏனென்றால் ஸர்வ ஸம்மதமான பகவத்ஸங்கல்பத்தை அவை அதிக்ரமிக்கின்றன. '[illegible]' எனும் பகவத்வசநம்தான் ஸத்யம். வைஷ்ணவாசாரம் தூஷிக்கப்பட்டால் அது பாஞ்சராத்ர தூஷண மென்றும், சைவாசாரம் தூஷிக்

கப்பட்டால், அது சைவாகம தூஷணமென்றும் தீக்ஷிதர் யோசித்துக்கொண்டு, வைதிக ஸம்ப்ரதாயாநுஸாரிகளான வைஷ்ணவ சைவங்களுண்டென்றும் நிர்ணயிக்கின்றார். இன்னும், [illegible] * * என்றுசொல்லி, ஒரு தேவதையினுடைய நிந்தை, அத்தேவதையைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட நிந்தையன்றெனவும் அது தேவதாந்தர ஸ்துதியென்றே கொள்ளத்தக்கதென்றும் தீர்மானிக்கின்றார்.

இவ்வித யோசனை உண்டென நமக்குத் தெரியும். ஆனால் அது அப்பைய தீக்ஷிதர் முதலானோர்களை, மிகவும் க்லிஷ்டயோசனைகளை ஆஸ்ரயித்துத் தேவதா தூஷணை செய்யும் ப்ரவ்ருத்திகளினின்று தடுக்கவில்லை. இந்த யோசனையையும் நாம் மிகவும் அங்கீகரிக்கின்றோமில்லை. ஈஸ்வரனுடைய ரூபமொன்றில் பக்தி நிலைப்

பதற்கென்று, அவனுடைய ரூபாந்தர தூஷணையை உன்மத்தன் செய்வான். ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் கல்யாண குணங்களையும் உபநிஷத் கீதாமுதலான ஶாஸ்த்ரங்களின் மூல மாகக் கண்டறிந்தவர்கள், அவற்றிற்கு அஸத்ருசமான குணங் களையும் சேஷ்டிதங்களையும் அவனிடம் ஆரோபிக்கமாட்டார் கள். அவனுடைய விசேஷாவிர்ப்பாவத்தை ஶங்கிக்கக்கூடிய அதி காரி தேவதைகளிடமும், அவ்வித குணசேஷ்டிதங்களை யோசிக் கப் பொருந்தாது. வாஸ்தவத்தில், 'ஸமயம் ஸதவஸம்ஶாஷீ ஜூஶா நயொமவஶ்வஹிதிஃ । உாநஂஃஷெயபஜூஶ ஹாயஶாயஹஶவ ஸூஜூ வஂ ॥ ஸஹிஂஸாவஸத ஃகெஶாயஹஶா மஸாஂகீரவெவஶாநஂ। டியா ஸாகுதஷெரவாஸ்ஸுஂ ஊடிருவஂஹீரவாவஂ ॥ தெஜஃகூூாயஶ திஸுளவ ஃலெஶாமெஹா நாதிஃாநிதா ।' என்று கீதையில் விவரிக் கப்பட்டவையும், தேவதைகளுடைய ஸம்பத்தென்று சொல்லப் பட்டவையுமான குணங்கள், பகவானுடைய விபூதிகளாய் மதிக் கப்பட்ட தேவதைகளிடமும், பகவதாஜ்ஞாநுவ்ருத்தியில் ஸந் தோஷிக்கும் பாகவதர்களிடமும் முக்யமாக ப்ரகாசிக்க வேண்டு மன்றோ? பகவானுடைய தத்வஸ்வரூபத்தையும் அவனுடைய திவ்ய குணசேஷ்டிதங்களையும் ஸத்வப்ரதானர்களான பரமைகாந் திகள் ப்ரியத்துடன் அநுபவிக்கத்தக்கபடியே எழுதப்பட்ட படியாலன்றோ ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் புராணரத்ந மென்று சொல்லப்பட்டது. அந்தப் புராணமொன்றே தேவதாந்தர தூஷ ணையில் இழியாது நின்றது. அதனிடம் காணப்பட்ட விஷ்ணு நாராயண வாஸுதேவாதி சப்தங்களின் ஸ்தானங்களில் தேவதாந் தர நாமங்களைச் சொல்லி அப்புராணம் படிக்கப் பொருந்தும். அங்கே விஷ்ண்வாதி நாமங்கள் ஜகத்காரணனை, ஜகதந்தர்யா மியை, ஜகத்ரக்ஷகனை, முக்திப்ரதனை, முக்தபோக்யனை யோகத் தாலும் ரூடியாலும் சொல்லுகின்றன. அவனுடைய தத்வஸ்வ ரூபத்தையும், கல்யாண குணங்களையும், அவன் ஸம்பந்தமாக லோகத்தில் பரவிநின்ற கதைகளைக் கொண்டு விவரிக்குமிடத்து தேவதாந்தர நிந்தைக்கு அவகாசமேயில்லை. இன்னும், 'வஶஷி ஷூ ஷஶஂ ஏகாரணீஂ வஶஹவஷ ஶிவா கிகாஂ। ஸஸஂஜூாஂபாதிலம வாநு வநகவநவஜநாடிஶமஃ ॥' என்றும், 'ஸமஶஷிதிவிநாஶாஂஶ ஸமவாநு ஃயாஸுஜஃநஃ । வெதவெஸாஞெவெஶஹீஂ சஶாதா

கோராத்யவ்யாஹதேச்வரயோ:॥' என்றும், 'ஸ்ருஷ்டௌ ஸ்ருஜதி ச ஸ்வயம் ஸ்திதௌ பாலயதே ததா । ருத்ராதிரூபயா சாந்தே ஸம்ஹர்த்ரீம் உபஸம்ஹ்ருதௌ ॥' என்றும், ப்ரஹ்மருத்ராதி ரூபங்களைப் பகவானே மேற்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார வ்யாபாரங்களைச் செய்கின்றான் என்று புராணரத்ந தாத்பர்யம். 'ஸ்திதௌ பாலயதே ததா' என்று, மேல்சொன்ன க்ரமத்தை அநுஸரித்து, 'ந ஹி பாலந ஸாமர்த்யம் ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம் । ஸ்திதௌ ஸ்திதம் மஹாப்ராஜ்ஞ பவத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித்' என்கிற வாக்யத்தை யோசித்தால், ரூபாந்தர ஸ்வீகாரமின்றி ஜகத்பாலந வ்யாபரத்தைப் பகவான் ஸ்வயமே நடப்பிக்கின்றான் என்று ஏற்படுகின்றது. ஆனால் இந்த யோசனைக்குப் ப்ரதிகூலமாய் விஷ்ணுரூபமென ஸ்திதிஸம்பந்தமாக ரூபம் உண்டென்றும் வாக்யங்களும் உண்டு. ப்ரஹ்மருத்ராதி சரீரவான் பகவானேயாகிலும், அச்சரீரங்களில் அந்தர்யாமியான ஸர்வேஸ்வரனுக்கும் அச்சரீரங்களுக்கும் மத்யே அவற்றிற்கு அபிமாநியாய் ப்ரஹ்மருத்ர நாமவிசிஷ்டரான ஜீவாத்மாக்கள் உளர் என்றும், இலர் என்றும் பக்ஷங்கள் உண்டு; உளர் எனும் பக்ஷத்தை ஸர்வ வைஷ்ணவ ஸமயங்களும் ஆஸ்ரயிக்கின்றன; அத்வைத ஸித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீதரர் முதலானவர்களும் இம்மதத்தை ஆதரிக்கின்றனர். பாலநஸாமர்த்யம் ஹரியைத் தவிர்த்து மற்றோரிடம் இல்லையெனும் வசநமும் இப்பக்ஷத்துக்கு அநுகூலம். ஆனாலும் சைவஸமயங்கள் ஐஸ்வர்யத்தை சிவனிடம் விஸ்வஸித்து, ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சரீராபிமாநிகளான ஜீவாத்மாக்களுடைய அஸ்தித்வத்தைச் சொல்கின்றன.

இவ்வளவோடு நிற்காமல் அத்யந்தம் ஹேயமான கதைகளைத் தேவதா நிந்தையின் பொருட்டுப் புராணங்களில் காண்கின்றோம். இந்த விஷயத்தில் சைவ புராணங்கள் தத்காலம் இருக்கும் நிலையில் மிகுந்த அபராதிகள். மஹாபாரதம் ஒரு க்ரந்தரூபமாக ஜநமேஜயன் அதை வைசம்பாயநரிடம் கேட்பதற்கு முன்னமே வ்யாஸரால் நிர்மிதமென்று சொல்லப்படுகிறது. வ்யாஸருடைய ஆஜ்ஞையில் அவருடைய சிஷ்யாதிகளாலும் அது விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கலாமென்பதை ஆஸ்திகர் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும். மத்ஸ்யபுராணாதி வசநங்களைக்கொண்டு பல புராணங்கள் பரீக்ஷித்தினுடைய வம்சஸ்தனும், பரீக்ஷித்

துக்கு ஏறக்குறைய இருநூறு ஸம்வத்ஸரங்களின் பிறகு, ஹஸ்திநாபுரத்தில் அரசாண்ட அதிஸீமக்ருஷ்ணனுடைய காலத்தில் நைமிசாரண்ய வாஸிகளுக்குக் கதையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டு மென்று ஏற்படுகின்றது. அவற்றிற்கு க்ரந்தரூபம் பிற் காலங்களில்தான் உண்டாயிருக்கவேண்டும். வைஶம்பாயனர் ஜநமேஜயனுக்குச் சொன்னதாக ஏற்பட்ட பாரதகதை, ஶ்லோக ரூபமாகப் பின் காலங்களில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று யோசிப்பவர்களு முண்டு. ப்ரதமத்தில் பாரதமெனும் க்ரந்தம் ஸங்கோசித்து எழுதப்பட்டதென்றும், பின்னால் காலக்ரமத்தில் விஸ்தரித்துக்கொண்டு வந்ததென்றும், சரித்ர விமர்சிகள் யோசிக்கின்றார்கள். 2,000 வருஷங்கட்கு முன்பட்டே லக்ஷம் ஶ்லோகங்க ளடங்கிய பாரதம் இருந்ததென்றும், 2,500 வருஷங்களுக்கு முன் பாரதமெனும் இதிஹாஸத்தின் ப்ரஸ்தாவம் உண்டென்றும் அவர்கள் சொல்வார்கள். பாரதமெனப்பட்டது அதற்கும் முன்பட்டு எக்காலம் வரையில் இருந்த தென்பது நிர்ணய ஸாத்யமன்று. கதாகாலத்துக்குப்பின் இருநூறு வருஷங்களுக்குட்பட்டே பகவத்கீதை யடங்கிய பாரதமெனும் இதிஹாஸம் க்ரந்தரூபத்தை யடைந்ததாக விமர்சிப்பவர் உண்டு. மஹாபாரதம் தத்காலத்தி லிருக்கின்றபடியே முடிவாக விஸ்தரித்த காலம் 2,000 வருஷங்களுக்கு முன்பெனச் சொல்லலாமே யன்றி, அதை நிர்ணயிக்கப் போதுமான ஸாமக்ரி இல்லை. புராணங்களும் பல காலங்களில் சேர்க்கப்பட்டும், மாற்றப்பட்டும், தத்கால ஸ்திதியைப் பொருந்தின. ஆதலால் வேதோபப்ரஹ்மணங்களாய், வேதாநுஸாரிகளாய், இதிஹாஸ புராணங்களில் விளங்கும் பாகங்கள் மட்டும், ஆஸ்திகர்கள், தத்வஸம்பந்தமாகவும் தர்மவிவரணமாகவும், ப்ரமாணங்களாக அங்கீகரிக்கப் பொருந்தும். இதம் பரமாகத் தேவதாந்தர நிந்தையில் பெருகும் புராணகதைகளும் புராணவசநங்களும் விமர்ச சீலர்களால அத்யந்தம் த்யஜிக்கத் தக்கவை. இதிஹாஸ புராணங்களில் ப்ரக்ஷிப்தாம்ஶங்கள் உண்டென வைதிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றபடியால், அவற்றில் ப்ரமாணமாகக் கொள்ளக்கூடிய அம்ஶங்களை ஸம்யக் தர்க்கத்தாலும், ஸத்யுக்திகளாலும், விமர்ஶஶீலர் நிர்ணயிக்கத்தக்கவர். ஸ்ரீராமனைப்பற்றி, ‘ராமோவிக்ரஹவாந் தர்ம:, ராமோ ஹி ஸத்யபராக்ரம:, ஸாக்ஷாத் தர்மோ ஜகத்பதி:’ (மூ நவவம்ஶ)

[illegible]' முதலான வசநங்களைக் கண்டுகொண்டே, அவற்றிற்கு விருத்தமான விஷயங்களைச் சக்ரவர்த்தித் திருமகனிடம் நினைக்க வொண்ணாது. '[illegible]' என்கிற வசநங்களும், ஹரிவம்சத்தில் '[illegible]' என்கிற இந்த்ரக்ருத ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸ்துதியும் யோசித்தே, க்ருஷ்ணகதாம்ருதமும் ஸுக்ருதஜநங்களால் அநுபவிக்கத்தக்கதாம். இன்னும் '[illegible]' என்கிறபடியே பீஷ்மரால் ஸர்வஜநங்கள் முன்பாக வர்ணிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிடம், கல்யாணேதர குணலேசத்தை யோக்யன் பராமர்சிக்கமாட்டான். அப்படிப்பட்ட கதையைப் பாராசர்யர் புராண ரூபமாகச் சொல்லி யிருக்கமாட்டார். அதனுடைய காரயிதாவும் அவர் அல்லர்.

ஆதலால் ஒரு தேவதா ப்ரசம்ஸையின் பொருட்டுத் தேவதாந்தர நிந்தையைச் செய்வதெனும் க்ருத்யம், தாமஸகுண தூஷித சித்த முடையோர்க்கே பொருந்தும். அதனாலன்றோ ப்ராயேண சைவபுராணங்கள் தாமஸ புராணங்களாகவும் வைஷ்ணவ புராணங்கள் ஸாத்விகங்களாகவும் யோசிக்கப்பட்டன. இந்த நிர்ணயம் வைஷ்ணவாபிநிவேச ஸூசகமென்று நிராகரிக்கத் தக்கதன்று. பல புராணங்களினின்று இதற்கநுகூலமான வசநங்கள் காட்டக்கூடும். சைவபுராணமென்று கணக்கிடப்பட்ட மத்ஸ்ய புராணமும் '[illegible]' என்று கூறிற்று. இந்த யோசனை வைத்யநாததீக்ஷிதர் செய்தவரல்லர்.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ரு ந்ருஸிம்ஹ வரவர முநயே நம:.

அர்ச்சாவதார வைபவம்.

(தொடர்ச்சி.)

பாரமேஸ்வரத்தில், 'விபேதேந ஸ்வயம்வ்யக்தே திவ்யே ஸித்தே விவாஹ்யகே | ஸ்தாநகே' இத்யாதிகளாலே அர்ச்சாவதாரத்தில் ஸ்வயம் வ்யக்தாதி பேதங்களும், அந்தந்த க்ஷேத்ரங்களுடைய எல்லைகளின் ஏற்றச் சுருக்கங்களும் வ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டன. பக்தியின் ப்ரகாரங்களைச் சொல்லவந்த ருஷிகளும்,

'தத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் பூஜாயாம் சாநுமோதநம் |
தத்கதாஸ்ரவணே பக்தி: ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா ||
ஸ்வயமாராதநே யத்நஸ்தத³ர்தே² தம்பவர்ஜநம் |
ததநுஸ்மரணம் நித்யம் யஸ்தம் நோபஜீவதி ||
பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா ......'

என்றும்,

'ஸ்ரவணம் கீர்த்தநம் விஷ்ணோ: ஸ்மரணம் பாதஸேவநம் |
அர்ச்சநம் வந்தநம் தாஸ்யம் ஸக்யமாத்மநிவேதநம் ||
இதி பும்ஸார்ப்பிதா விஷ்ணௌ பக்திஸ்சேந்நவலக்ஷணா'

என்றும், அர்ச்சாரூபியான பகவானுடைய ஆராதநார்ச்சநாநுமோதநாதிகளையும் பக்தி பேதமாகச் சொன்னார்கள். அர்ச்சாரூபியான விஷ்ணுவின் ஆராதநம் ஸந்த்யாதிகளைப்போல் நித்யமென்றும், இவ்வர்ச்சா ரூபியான பகவானும், இவன் ஆராதநமும் இல்

லாத க்ருஹ ஸ்வாமியின் அபக்வாந்ந போஜநமும் அபக்ஷ்யஸமமென்றும்,

'[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]'

இத்யாதி வ்யாஸ ஸ்ம்ருதி பாரதாதி வசநங்களில் ப்ரஸித்தம். இங்கு 'தஸ்யாந்நம்' என்று எடுத்த அந்நம் பக்வாபக்வ ஸாதாரணம். ஆகையாலேயிறே '[illegible]' என்று சில இடங்களில் விசேஷிக்கிறது என்று ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்தார். ஸாளக்ராம ரூபார்ச்சையின் பாதோதக ஸ்நாநீயாதி நிஷேவணமும், ஸாளக்ராம நிவேதிதாந்ந போஜநமும் ப்ருஹ்மஹத்யாதி பாப நிவர்த்தகமென்றும் ப்ருஹ்மஜ்ஞாந ப்ரதமென்றும், ஸாளக்ராமம் த்வாரகாசக்ரம் இவைகள் சேர்ந்துள்ள இடத்தில் பகவத்ஸாந்நித்யம் அதிகமென்றும்,

'[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]'

இத்யாதிகளில் ஸுப்ரஸித்தம். இப்படி ஸாளக்ராமாதி ரூபியாய் க்ருஹங்கள்தோறும் ஸந்நிஹிதனான பகவானுடைய ஆஸ்ரித ஸௌலப்யத்தை

'[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] । [illegible]

[illegible] ॥'

'[illegible] ।

[illegible] ॥'

இத்யாதி பகவத் வாக்யங்களிலும் மஹர்ஷி வாக்யங்களிலும் கண்டு கொள்வது பகவானுடைய ஸௌலப்யத்திற்கு அர்ச்சாவதாரமே எல்லைநில மென்பதை,

'[illegible] ।

[illegible] ॥'

என்கிற ஸ்லோகத்தில பட்டர் அருளிச்செய்தார். [illegible] - வேதத்திற்கும் அளவிடக்கூடாததாய், வாங்மநஸா பரிச்சேத்யங்களுமான உன் கல்யாணகுணங்களுடைய ஸங்க்யை போல் ஆலயங்களுக்கும் ஸௌதங்களோடும் குடீரங்களோடும் வாசியற ஸாந்நித்யம் பண்ணிநிற்கும் அக்கல்யாணகுணங்களின் கடைப்போக்குப் போன்ற உன் விபவார்ச்சாத்யவதாரங்களின் ஸங்க்யையும் அபரிச்சிந்நமாயன்றோ இருப்பது? இப்படி தேச விசேஷ வைஷம்யம் அற எங்கும் ஸந்நிஹிதனாய் இருக்கும் அளவன்றிக்கே ([illegible]) '[illegible] । [illegible] ॥' என்கிறபடி உத்கர்ஷ நிகர்ஷ மற ஸர்வ ஸம்ஸாரிகளுக்கும் அதிகாராநுகுணமாய் ஆராத்யனுயன்றோ நீ இருப்பது! ஸம்ஸாரிகள் ஆராதிப்பதாய் எண்ணி அபராதத்தையன்றோ பண்ணுகிறதென்னில்: ([illegible]) அவற்றையடையப்பொறுத்

துக்கொண்டு நிற்கிறாய். ஆனாலும் ஸம்ஸாரிகள் 'ஆராதிக்கிறோம்' என்றிருக்க, நான் அபராதத்தை ஸஹிப்பதாய் எண்ணியிருந்தால் இருவருக்கும் நினைவு இரண்டாயன்றோ இருப்பதென்னில் : (ஸ்வாஶ்ரிதாஸ்வாதீந) 1. நமக்கு ஒரு நினைவும் அவர்களுக்கு ஒரு நினைவுமாகிலன்றோ சேராச் சேர்த்தியாவது என்று அவர்களுக்கிடாகத் தன்னை அமைத்தன்றோ நீ நிற்பது! 'யயா யாசாம் ஸ்வபக்ஷம்தே', 'தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவம்' என்னக்கடவதிறே! அன்றிக்கே (ஸ்வாஶ்ரிதாஸ்வாதீந த்ரிவித சேதனாசேதன ஸ்வரூப ஸ்திதி) 2. ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளெல்லாம் ஸ்வாதீநமாம்படி இருக்கிறவன். தன்னுடைய ஸ்வரூப ஸ்தித்யாதிகளுடைய ஆஶ்ரிதாதீநமாம்படியாய்ச் செய்து உபயவிபூதிநாதனான நீ அவர்கட்கு க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள்போல் கூறு கொள்ளலாம்படியன்றோ நீ நிற்பது! 3-ஸம்ஸாரியான இவனுக்கு ருசி பிறந்தபோது மற்றொரு இடம் தேடிப் போக வேண்டாதே இவன் இருந்த க்ருஹத்திலேயே அநுபவிக்கலாம்படியன்றோ நீ இருப்பது! 4. இவன் அந்யமநஸ்கனாய் இருந்தவன்று இவன் கையைப் பார்த்திருக்கக்கடவனாய், இவனுக்குப் பசி உண்டானபோது இவன் புஜிக்கும் த்ரவ்யத்தை அமுதுசெய்ய வேண்டுமென்று அபேக்ஷித்தால் அப்போதே அமுதுசெய்யக்கடவனாய், ஆஸந ஶயந பூஷணாதிகளெல்லாம் இவனிட்ட வழக்காக்கி ஸ்ரீய:பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனான நீ ஆஶ்ரித பராதீனனாய்ப் பக்தனுடைய த்ரவ்யத்தையன்றோ அபேக்ஷித்திருப்பது! இப்படி ஸ்வதந்த்ரன் பரதந்த்ரனாய் நின்றால் வைரஸ்யமுண்டாகாதோ வென்னில் : (ப்ரீணீஷே) திருவாய்ப்பாடியில் யஶோதாதிகளுக்குப் பரதந்த்ரனாய், அவர்களிட்ட வெண்ணெயை உண்டு ப்ரீதனானபடியன்றோ நீ ஆஶ்ரித விஷயத்தில் ப்ரீதி பண்ணுவது! (ஹ்ருதயா ஹ்ருதி ஸ்ருதிஷு) இப்படிப்பட்ட உன் ஸௌஶீல்யாதிகளை அநுஸந்தித்து 'என் சொல்லி மறப்பனோ?' என்று ஆழ்வார்களும் திகைத்து நின்றார்களிறே.

ஆளவந்தாரும் ஸௌஶீல்யாதிஶயத்தாலே பெரியபெருமாளைக் கிட்டி ஸ்தோத்ரம் பண்ணப் புகுந்து,

'𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌤𑌿𑌭𑍂𑌮𑌯𑍇
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑍈𑌕𑌭𑍂𑌮𑌯𑍇 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌦𑌯𑍈𑌕𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇 ॥'

என்று ஶரணவரணம் பண்ண, எம்பெருமானும் 'ஓய்! ஆளவந்தாரே! என்ன நம்மைக் கிட்டி வெகு அபிநயம் பண்ணுகிறீர்? நம்மை அடைவதற்கு, நாம் கீதையில் சொன்ன கர்மயோகாதிகள் கைப்புகுந்தனவோ?' என்ன, இவரும்,

[*'𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑍀
𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 ।
𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥']

'கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோக ரூபமான கைமுதலும் புருஷார்த்த லாபத்திற்கு வேறு கதியுமில்லாத அடியேன், தேவரீர்களுடைய திருவடிகளையே ஶரணமாக அடைகிறேன்' என்ன, அதைக் கேட்டு பகவானும்: 'நம்மை அடைவதற்கு உபாயமாக நாம் சொன்ன கைமுதல் இல்லாவிடினும் '[illegible]' என்கிறபடி தோஷமற்றுவது இருக்கிறீரோ?' வென்ன, இவரும்: 'ஸர்வஜ்ஞனிடத்தில் நாம் பொய்சொல்ல அடுக்குமோ?

['𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌯𑌿 ।
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦
𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 ॥']

* இவ்விடத்தில் ஶ்லோகங்களைவிட்டு, மணிப்ரவாள பங்க்தியை மாத்ரம் வாசிக்கவும்.

லோகத்தில் நிந்திதமாகச் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களில் அடியேன் ஆயிரந்தரம் அநுஷ்டிக்காதது ஒன்றுமில்லை; அக்கர்மங்களில் புண்யங்களின் பரிபாகத்தால் உன் முன்னே நிற்கப்பெற்று, பாபங்களின் பரிபாகத்தால் அமதிகனைக் கூப்பிடுகிறேன்' என்ன, பகவானும்: 'இப்படி ஒரு உபாயமும் இல்லாமல் பாபாநுஷ்டாந ப்ரவணருமான நீர் இத்தனை நாளாகவும் ஸர்வ வ்யாப்தனான என்னைக் கிட்டிற்றில்லையோ? புண்ய பரிபாகத்தால் இப்பொழுது வந்த விஶேஷம் என்?' என்ன, இவரும்:

['நிமஜ்ஜதோऽநந்தபவார்ணவாந்த
ஶ்சிராய மே கூலமிவாஸி லப்த:']

'இத்தனை நாளும் ஸர்வ வ்யாப்தனாய் ஸர்வ ஶேஷியுமான தேவரீருடைய ஸம்பந்தத்தை ஆகாஶாதிகளின் ஸம்பந்தோபாதியன்றோ அடியேன் நினைத்திருந்தது! இப்போதன்றோ முடிவில்லாத ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கியிருந்த அடியேனுக்குக் கரைபோல் ஶேஷியாய் நீர் தென்பட்டது' என்ன, பகவானும்: 'ஓய்! இது உமக்கு அலப்யலாபமே. உம்மை ரக்ஷிக்கும்படி எனக்கு வந்த லாபமென்? உம்மை ரக்ஷித்தால் உலகமெல்லாவற்றையும் ரக்ஷிக்க வோதோ?' என்ன, இவரும்:

['த்வயாபி லப்தம் பகவந்நிதாநீ
மநுத்தமம் பாத்ரமிதம் தயாயா:']

'உம்முடைய லாபத்தை என்னைக் கேட்டு அறியவேண்டுமோ? பகவானான உமக்குத் தெரியாதோ? உம்முடைய தயைக்கு 'சன்ம சன்மாந்தரங் காத்து', 'எதிர்சூழல் புக்கு' என்கிறபடி கல்பகோடி காலமாய் ப்ரதீக்ஷித்தும் கிட்டாத ஸர்வோத்தமமான பாத்ரம் இன்றைக்கன்றோ கிட்டிற்று! தயநீயரில் உலகத்தார் எனக்கு ஸமமாவரோ?' என்ன, பகவானும்: 'ஓய்! இதென்ன? ஸர்வஜ்ஞனையும் முக்தனைப்போல் வஞ்சிக்கப் பார்க்கிறீர்! நாம் ரக்ஷிக்காவிடில் உமக்கன்றோ அநர்த்தம் வருவது? நமக்கு வந்த ஹாநி என்?' என்ன, இவரும்:

[‘அபூதபூர்வம் மம பாவி கிம் வா
ஸர்வம் ஸஹே மே ஸஹஜம் ஹி துக்கம் ।
கிந்து த்வதக்ரே ஶரணாகதாநாம்
பராபவோ நாத ந தேऽநுரூப: ’]

‘அநாதிகாலமாய் அந்தாதியாய் ஸம்ஸரித்துப்போந்த அடியேனுக்கு, இதற்கு முன் உண்டாகாத துக்கம் இனி என்ன உண்டாகப்போகிறது? ஸஹஜ துக்கியான அடியேன் ஸர்வத்தையும் ஸஹிக்க ஸித்தன். ஆனால் கஜேந்த்ர த்ரௌபத்யாதிகளைப்போல் புறம்பேயன்றிக்கே உம்முடைய முன்னே வந்து நின்று ஶரணமடைந்தவர்களுக்கு உம்மிடத்தினின்றே பரிபவமுண்டானால், அது ஸர்வஶேஷியாய், ‘ந த்யஜேயம் கதஞ்சந’ ‘ஏதத் வ்ரதம் மம’ என்று சொன்ன உமக்கு அநுரூபம் அன்றே என்பதே அடியேனுக்கு அஸஹ்யமாய் அபூர்வமுமான க்லேஶம்’ என்ன, பகவானும்: ‘ஓய்! இதென்ன வாக்சாதுர்யம்!! நம்மை ஸ்வதந்த்ரனை ஸர்வேஶ்வரனாக அறியீரோ! ஸத்யஸங்கல்பனான நாம் ஸர்வவ்ரதத்தையும் விட்டாவது இப்படி வஞ்சகோக்திகளைச் சொல்லும் உம்மை நிரஸிக்கவே எண்ணுகிறோம். உம்முடைய நிமித்தமாக இப்பரிபவம் அநுபாவ்யமே’ என்ன, இவரும்:

[‘நிராஸகஸ்யாபி ந தாவதுத்ஸஹே
மஹேஶ ஹாதும் தவ பாதபங்கஜம்’]

‘ஈஶிதாவான தேவரீர் உமது ஸங்கல்பத்தை விட்டு என்னை நிரஸிக்கத் துணிந்தாலும், இனி அடியேன் உமது திருவடித்தாமரைகளை விடுகிறதில்லை’ என்ன, பகவானும்; ‘லஜ்ஜையைத் துறந்ீரோ?’ என்ன, இவரும்:

[‘ருஷா நிரஸ்தோऽபி ஶிஶு: ஸ்தநந்தயோ
ந ஜாது மாதுஶ்சரணௌ ஜிஹாஸதி’]

‘தாய் கோபத்துடன் அடித்துத் தள்ளினாலும் ஸ்தந்யபாநம் பண்ணி அதில் ருசியறிந்த குழந்தை மறுபடி அவள் காலையேயன்றோ கட்டுவது? இதில் லஜ்ஜை என்?’ என்ன, பகவானும்;

'இவ்வளவு நிர்ப்பந்தமென்? நீர் வேறொன்றை அடைந்தாலாகாதோ?' என்ன, இவரும்:

['தவாம்ருதஸ்யந்திநி பாதபங்கஜே
நிவேஶிதாத்மா கதமந்யதிச்சதி ।
ஸ்திதேऽரவிந்தே மகரந்தநிர்ப்பரே
மதுவ்ரதோ நேக்ஷுரகம் ஹி வீக்ஷதே']

'க்ஷமத்தம்பூவானாலும், விடாமல் மதுபானம்பண்ணும் வ்ரதமுடைய தான வண்டும், ஸமீபத்தில் தேன் நிறைந்த தாமரைப்பூ இருந்தாலே நீர்முள்ளியைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்காமலிருக்க, உம் தேனை மலரும் திருவடித்தாமரைகளிலே ஸமர்ப்பிதாத்மாவான அடியேன் மறுபடி வேறொன்றை இச்சிப்பனோ?' என்ன, பகவானும்: 'நம திருவடிகளின மாஹாத்ம்யத்தை நீர் உள்ளபடி அறிந்து ஆசைப்படுகிறீரா?' என்ன, இவரும்:

['த்வதங்க்ரிமுத்திஶ்ய கதாபி கேநசித்
யதா ததா வாபி ஸக்ருத் க்ருதோऽஞ்ஜலி: ।
ததைவ முஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷத:
ஶுபாநி புஷ்ணாதி ந ஜாது ஹீயதே ॥']

என்று (ஸ்தோத்ரபாஷ்யாஞ்சலி வைபவாதிகளில் வ்யாக்யாதமானபடி) திருவடிகளின் மாஹாத்ம்யத்தை விண்ணப்பம் செய்ய, பகவானும் விஸ்மயப்பட்டு இவருடைய விஶ்வாஸத்தை ஶோதிக்க எண்ணி 'ஓய்! ஆளவந்தாரே! ஸம்ஸாரபேஷஜமாக விதிக்கப்பட்ட நம் பக்தியாகிற கடலுக்கு இவ்வஞ்ஜலி ஹேதுவான அநுராகம் லேஶமாத்ரமன்றோ? இதுவோ உமக்கு ஸம்ஸார நிவர்த்தகமாகப்போகிறது?' என்ன, இவரும்:

['உதீர்ணஸம்ஸாரதவாஶுஶுக்ஷணிம்
க்ஷணேந நிர்வாப்ய பராம் ச நிர்வ்ருதிம் ।
ப்ரயச்சதி த்வச்சரணாருணாம்புஜ
த்வயாநுராகாம்ருதஸிந்துஶீகர: ']

'உம் திருவடிகளின் அநுராகார்ணவத்தின் திவலையும் ஸம்ஸாரமாகிற பெருங் காட்டுத்தீயை சீக்ரத்தில் அணைத்து ஸர்

வேர்த்க்ருஷ்டமான ஸுகத்தையும் தரவல்லது' என்ன, பகவானும் போர உகந்து 'இவ்வளவு அநுராகமுள்ள நீர் இனி பலத்தில் ஸம்ஶயமின்றி நிர்வ்ருதராய் இருக்கலாமே' என்ன, இவரும் 'ஓம். ஆனாலும் இவ்வநுராகத்தோடு

['த்⁴யாயத விக்ராந்த வராவராஶ்ரயம்
ந மே ஸ்ப்ருஹாதிவர்த்ததே க்ருதக்ஷணம் ।
யதம் மதீயம் தவ பாதபங்கஜம்
க்ஷணம் ஸமாக்ஷாத் கரவாணி சக்ஷுஷா ॥'

உம்முடைய லோக விக்ராந்த சரணாம்புஜங்களைக் கண்ணாரக் கண்டு தந்யனாவது என்றுகொலோ!' என்ன, பகவானும் அர்ச்சகரைக் கொண்டு நீராஜநம் செய்வித்துத் தம் திருவடிகளை இவர் கண்ணுக்கு இலக்காக்க, இவரும், வஜ்ரத்வஜாங்குஶ ஸுதாகலஶாதபத்ர பங்கேருஹாங்க பரிகர்மிதமாய், லக்ஷ்மீஹஸ்தாரவிந்தயோ: கரஸரஸிஜ ஸம்வாஹிதமுமான திருவடிகளைக் கண்டு குளிரச் சேவித்து ஆசை விஞ்சி,

['கதா³ புந: ஶங்க²ரதா²ங்க³கல்பக
த்⁴வஜாரவிந்தா³ங்குஶவஜ்ரலாஞ்ச²நம் ।
த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்பு³ஜத்³வயம்
மதீ³யமூர்தா⁴நமலங்கரிஷ்யதி ॥']

'உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்ய சிஹ்நங்களாலே அலங்க்ருதங்களான தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகள் அடியேனுடைய ஶிரஸ்ஸை என்று அலங்கரிக்கப் போகின்றனவோ?' என்று மேன்மேலும் ப்ரார்த்தித்து ஸ்தோத்ரம் முடிகிறவரையில் ஸுஹ்ருத் ஸல்லாபம்போல் பகவானோடு அர்ச்சாஸமாதியிலும் ஸல்லபித்தருளினாரென்பது ஸ்தோத்ராந்த ஹ்ருதயம் அறிந்தவர்கட்கு விஶதம்.

இப்படியே ஸர்வஜ்ஞர்களான ஸ்ரீ பாஷ்யகார தேசிகாதிகளான நம் பூர்வாசார்யர்களும், அபிநவ தஶாவதாரம் போன்ற ஆழ்வார்களும் அர்ச்சாவதார மாஹாத்ம்ய ஸௌலப்யாதிகளை

விசேஷமாக அநுஸந்தித்துப் போந்தார்கள். ஶங்கர பாஷ்யத்திலும்,

'[illegible]
[illegible]'

என்கிற 1-2-9-வது ப்ரஹ்மஸூத்ர வ்யாக்யாநாவஸரத்தில் '[illegible (Grantha script); possibly "நிவாய்ய ஸ்வாஶேவம் ப்ரூமஃ"?]' என்று ஆரம்பித்து,

'[illegible]
[illegible]
[illegible]'

என்று ஸாளக்ராமத்தில் பகவத் ஸாந்நித்ய விசேஷம் சொல்லப்பட்டது.

இப்படியே வைதிக மதஸ்தர்கள் யாவரும் அர்ச்சாவதாரத்தை ஆதரித்து ஆராதித்து ஐஹிகாமுஷ்மிக பலங்களைக் கைக்கொள்ளாநிற்க, இவ்விஷயத்தில் மந்த புண்யர்களாயும் மந்தபுத்திகளாயுமுள்ள அல்பர்களுடைய ஆக்ஷேபம் அவர்களுக்கே அஶ்ரேயஸ்கரமாயும் அவர்களுடைய ஸமாதாநார்த்தமாக அர்ச்சாரூபியான பகவானுடைய வைபவத்தைப் பராமர்ஶம் பண்ணும் நமக்கு ஶ்ரேயஸ்கரமாயும் முடிந்தது.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இஞ்சிமேடு. ரங்கநாதாசார்யர்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த மஹிமை.*

‘அசேஷ சிதசித்வஸ்து சேஷிணே சேஷசாயினே ।
நிர்மலானந்த கல்யாண நிதயே விஷ்ணவே நம: ॥’

‘அகிலவிஸ்ருஷ்டாநுப்ரஸயே ஜந்தூநவ்யோரக்ஷஜாதமிவ வத்ஸா காருண்ய ஸௌலப்யாதிம் விதாரவஸி வ்யூஹவிசேஷ நாயகாநாம் லக்ஷ்யம் ॥’ என்று சொல்லுகிறபடி ஸர்வேஸ்வரனுடைய கேவல க்ருபாமூலமான இந்த ஸ்ருஷ்டிவர்க்கங்களில் சேதந கர்ம வைசித்ர்யத்தால் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி ஸாமாந்யத்திற்கே அயோக்யங்களாய் அத்யந்த ஸங்குசிதமான தர்மபூதஜ்ஞாநத்தை உடைத்தானதாய், ‘யாநிஸ்தாவராணி’ என்னுமபடி ஸ்தாவர பாவத்தை யடைந்துகிடக்கும் சேதநர்கள் அநேகம். அவற்றில் வைத்தும் ப்ராணாதி ஸகல வ்யாபாரங்களை உடைத்தான செடி கொடிகளும், தந்தாம் அடைய வேண்டிய பாவியான அவஸ்தாவிசேஷங்களுக்கு அநுகுணமான தத்தத்காலிக ஸூக்ஷ்மமான ப்ரவ்ருத்திகளைப் பண்ணக் காண்கிறோம். கொடிகள் தாங்கள் படருவதற்கு சாகாவிசேஷங்களை அவலம்பிக்க, அவயவ விசேஷங்களை ப்ரஸரித்து த்ருடமாய்ச் சுற்றிக்கொள்கின்றன. அப்படிப் படரவேண்டாதவைகளுக்கு

[* இது சென்ற மார்கழி மாஸத்தில் திருக்கண்டியூரில் நடந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ வார்ஷிக மஹா ஸங்கத்தில், திருவையாறு ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலை அத்யக்ஷரான ஸ்ரீ. உ.வ. வேதாந்தாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்.

அவ்வித அவயவங்களும் தத்கார்யங்களு மில்லை. சில ஓஷதி விசேஷங்களும் மநுஷ்ய கர ஸ்பர்சத்தினால் சுருங்குகின்றன. இப்படி பலத்தைக் கோரி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளைச் செய்வதை ஸ்தாவரங்களிலும் காண்கிறோம். ஸ்ருஷ்டி வர்க்கங்களில் இதற்கு மேற்படியான பசு பக்ஷ்யாதிகளைக் கவனித்தால், அவைகள், கேவலம் ஸ்வசரீர போஷணார்த்த ப்ரவ்ருத்தி யோடு இல்லாமல் கீழ்ச்சொன்ன வர்க்கங்களைக்காட்டிலும் கிஞ்சித் தீர்க்கதர யோசனையுள்ளவை என்று சொல்லும்படி வருபவைகளைத் துளித்துளி நிதானித்துத் தங்கள் அபத்யங்களிடம் வாத்ஸல்ய கார்யங்களையும், விசிஷ்ய ஸ்வா முதலியவைகள் யஜமாந ப்ரீதியையும் நிகூடஸத்வாந்வேஷண தத்க்ரஹணங்களையும் பண்ணக் காண்கிறோம். இதற்குமேல் மநுஷ்ய ஜாதியில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தீர்க்காலோசனையின்பேரில் ஸம்ஸாரஜீவந ப்ரவ்ருத்திகள் செய்யப்படுகின்றனவோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அச்சேதநர்களை ஜ்ஞாநாதிகர்களென்று கொண்டாடுகிறோம். பலங்களில் ப்ராதாந்யாப்ராதாந்ய விவேசநம் செய்து, அங்காங்கி பாவாபந்நங்களாய் அவைகளைச் செய்து, அவ்வவைகளுக்கு அநுகுணமாகவும் தன் அதிகாராநுரூபமாகவும் உபாயங்களை யவலம்பித்து, உபாயாநுஷ்டாந தசையில் தாத்காலிகமாய் வரும் உபக்லேசாதிகளையுங் கவனியாது ஸஹித்தும், ஓர் ஆகாரத்தால் அவைகளில் போக்யத்வ புத்தியைப் பண்ணியும், நடப்பவர்கள் ஸர்வோத்தமோத்தமர்களென்பது ஸர்வ ஸம்ப்ரதிபந்நமே. இவ்விதம் ஸ்ருஷ்டி வர்க்கங்களில் கீழ்ப்படி தொடங்கி ஒவ்வொரு நிலையாய்ப் பார்ப்பதில் பலோபாயங்களின் மேன்மையாலேயே சேதநனுக்கு மேன்மை ஸித்திக்கின்றதென்றாயிற்று. இப்படிப் புருஷனால் அர்த்தித்து ப்ரவ்ருத்தி விஷயமாக்கும் பலங்கள், தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களென நால்வகையாகப் பொதுவாய் ஏற்படுகின்றன. சிலருக்கு புத்திபூர்வகமாகவோ அபுத்திபூர்வகமாகவோ அர்த்தமே ப்ரதாந புருஷார்த்தமாக விருப்பதைக் காண்கிறோம். அப்படி இருப்பது ஸரியல்ல வென்பதற்குத் தங்களெண்ணம் அவ்விதமானதென்று அவர்கள் வெளிப்படையாய்ச் சொல்லத் துணியாததே போதிய அத்தாட்சியமாம். ஆகையால் அர்த்த புருஷார்த்தம் ப்ரதாநமாகாமற்போனால் அதன் நிலை எவ்விதமெனில், தர்மகாமங்களுக்கு அங்கமாயாகில் அதுவும் அர்த்திக்க

வேண்டிய கோடியில் ப்ரவேசத்திற்கு அர்ஹமாயாகிறது. இவ் விஷயத்தை 'யஜ்ஞாதீநி விஸிஷ்டாநி யாநி யாந்யாநி கிஞ்சந । தத்ஸர்வம் வேதிதவ்யம் ஹி ஸாதநம் ஸர்வஸாதநம்' என்று அருளி யிட்டார்கள். 'யஜ்ஞாதீநி விஸிஷ்டாநி' என்பதால் தர்மபுரு ஷார்த்தத்தையும், 'யாந்யாநி' என்பதால் த்ருதீய புருஷார்த் தத்தையும் சொல்லி, அதற்கு சேஷபூதமான அர்த்தமே அர்த்த புருஷார்த்த மென்று வெளியிடுகிறது. கேவலம் அர்த்தத்தையே புருஷார்த்தமாகக் கொண்டால் 'அர்த்தாநாம் அர்ஜநே து:க்கம்' என்கிற ந்யாயப்படி துக்கமே மிகுதியாகும். த்ருதீய புருஷார்த்த மும் தர்ம விருத்தமாகும்பொழுது நிஷித்தங்களென்றும், தர்மசேஷ பூதமாகும்பொழுது கொண்டாடத்தக்கதென்றும், 'ஸ்த்ரீணாம் வாஸோபி... ' என்று சௌநக முகத் தாலும், 'தர்மாவிருத்தோ பூதேஷு காமோஸ்மி பரதர்ஷப' என்று பகவந்முகத்தாலும் மஹர்ஷி வெளியிட்டார். எனவே அர்த்தத்தை ப்ரதம த்ருதீய புருஷார்த்தங்களுக்கும், காமத்தை ப்ரதம புருஷார்த்தத்திற்கு சேஷபூதமாய் வைத்துப் புருஷன் சேரவேண்டியதுஎன்றாயிற்று. தர்மமே ஸ்ரேயஸ்ஸாதநரூபமாகை யால், ஆத்மஸ்ரேயோவ்யதிரிக்தமான ஸ்ரேயஸ்ஸுகள் அநித்யங் களாய் துக்கமிஸ்ரங்களாயிருப்பதால், சதுர்த்த புருஷார்த்தமான ஆத்மஸ்ரேயோரூப மோக்ஷ புருஷார்த்தமே அவலம்பநீயமாகி றது. சரீராநுவர்த்தியான ஸ்ரேயஸ்ஸாதநமான தர்மங்களும் தத்பலங்களும் அநுபாதேயங்களென்று 'ப்லவா ஹ்யேதே அத்ருடா யஜ்ஞரூபா:' என்ற ஸ்ருதியும், 'க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி' என்ற ஸ்ம்ருதியும் ப்ரகாசிப்பித்தன. சரீரம் ஜாக்ரதாத்யவஸ்தைகளில் பூர்வமழிந்து பிந்நபிந்நமாய் உண்டாவ தையும், தத்ப்ரதிஸந்தாதாவாய் அஹமர்த்தம் விளங்குகையால் சரீ ராதிரிக்தனென்றும், ஏகனென்றும் நித்யனென்றும் சரீராநு வர்த்தியான ஸர்வவ்யாபார விரதிரூபமாயுள்ள ஸுஷுப்த்யவ ஸ்தையில் வரும் அநுபவத்தால் ஆநந்தமயனென்றும், நிஸ்சிதமான

இவ்வாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு அநுகுணமாயும் நித்யமாயுமுள்ள மோக்ஷ புருஷார்த்தமே சேதநனுக்கு ஸர்வாத்மநா உபாதேய மென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன தர்மரூப புருஷார்த்தம் அதன் ஶேஷவர்க்கத்துடன் சதுர்த்தமான பரம புருஷார்த்தத்திற்கு அங்கமாகிறது. இவ்வார்த்தை '[illegible]' என்று ஶ்ருதியும், '[illegible]' என்று ஸூத்ரமும் நிர்ணயித்தன. ஆத்ம தத்துவசிந்தியான புருஷார்த்தத்தில் விவேசந ஶக்தியுள்ள ஒவ்வொருவனுக்கும் ருசியும் தத்ப்ரயுக்தமான ஆகாங்க்ஷையும் நியமேந உண்டாவதைக் காண்கிறோம். அவ்வித ஆகாங்க்ஷாஶாந்தியை ஸம்பாதிக்கவேண்டியது [illegible]மாகிறது. ஒவ்வொரு ஸமயங்களில் புத்திமாந்த்யத்தாலும் தௌர்ப்பல்யத்தாலும் சிலர் அநுபயுக்தங்களென்றும் அஸமாதேயங்களென்றும் அவ்வாகாங்க்ஷைகளை விலக்கியபோதிலும், அவர்கட்கே ஆத்மவிஷயக விசாரமும் அதில் ருசியும் ஶரீராநுவந்திகளில் நிர்வேதமும் [illegible] வருவதைக் காண்கிறோம். இதைக்கொண்டும், ஆத்மாநுவந்தியான விசாரமே எல்லாவற்றிலும் மேம்பாடுடையதென்றும், இதரங்கள் அநுபயுக்தங்களென்றும் ஊஹிக்கலாம். இவ்வர்த்தத்தை '[illegible]' என்றும், '[illegible]' என்றும் அறுதியிட்டார்கள். ஆகையால் ஆத்மவிசாரம் பண்ணி ஆத்யந்திக துக்கநிவ்ருத்திரூபமான பரமபுருஷார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு இதரங்களை விட விஶேஷ ஏற்றம் ஏற்படுகிறது.

அவைகளில் கேவல ப்ரத்யக்ஷாநுமாந ப்ரமாணங்களை முக்யமாய்க்கொண்டு விசாரம் பண்ணும் ஸாங்க்யாதி தந்த்ரங்கள் ஒவ்வோர் வகையில் உபகாரங்களானாலும் பூர்ணமாக உபயுக்தங்களாக மாட்டா. அதீந்த்ரிய விஷயங்களில் கேவல யுக்தியை அவலம்

பிப்பது 'தர்கோப்ரதிஷ்ட:' என்கிறபடி ஒருவித நிர்ணயத்தையும் கொடுக்கத்தக்கதாயில்லை. ஒவ்வொரு கார்யத்திலும் ஒவ்வொரு ஸமயத்திலும் ஸம்ஶயத்தையே முன்னிட்டு யுக்திவாதம் பண்ணி நிர்ணயத்தை யடைந்து ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளைச் செய்வதென்றால் அஸாத்யமாவது மன்றி விஶேஷ துக்காவஹமாயும், ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளே அற்றுப்போகும்படியான நிலையிலிருக்கும். ஸாமாந்யமான லோக தந்த்ரத்திலும் ஓர்வித நம்பிக்கையின்பேரிலேயே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளைப் பண்ண வேண்டியிருப்பதைக் காண்கிறோம். அப்படி இருக்க, அதீந்த்ரியங்களில் ஸர்வ ஸம்ப்ரதிபந்நமான ஶப்தப்ரமாணங்களை அவலம்பித்துப்போருவது அத்யந்த ஸுகாவஹமாகும். அப்படிப் போவதில் யாதேனும் வழுவுத லிருக்குமாயினும் பரமகாருணிகனான ஸர்வேஶ்வரன் காகாஸுராதி வ்ருத்தாந்தங்களில்போலே அபிஸந்திமாத்ரத்தைக்கொண்டு நல்வழி நடப்பதில் வரும் அடிதடுமாற்றங்களைத் திருத்தி நம்மைப் பணிகொள்வானென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. ஆகையால் ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நமான வேதோபப்ருஹ்மண ஶ்ருதிப்ரமாணத்தை ப்ரதாநமா யவலம்பித்து ப்ரவ்ருத்திக்கும் விசாரங்கள் உபஜீவ்யங்களாகின்றன.

அப்படி அங்கிலையிலிருக்கும் ஶாஸ்த்ரங்கள் பூர்வ மீமாம்ஸா உத்தர மீமாம்ஸா என இருவகைப்படும். அவற்றில் பூர்வமீமாம்ஸையோ கர்மத்துக்கு ப்ராதாந்யத்தைச் சொல்லப் புகுந்து ப்ருஹ்ம ப்ரதிபாதகமான பாகங்களைப் பூர்வ காண்டங்களுக்கு ஶேஷ பூதங்களென்றும், கர்த்தாவான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் ஸ்தாவகங்க ளென்றும் ஸ்வத: ப்ராமாண்ய ரஹிதமான அர்த்தவாதங்களென்றும் அறுதியிட்டது. மேலும் 'சதுர்ஹோதாரோ யத்ர ஸம்பதம் கச்சந்தி தேவை:', 'இஷ்டாந்தே போகாந் ஹி வோ தேவா தாஸ்யந்தே யஜ்ஞபாவிதா:' இத்யாதி ஶ்ருதிஸித்தமான தேவதா ஸ்வரூப விக்ரஹ ப்ரஸாதாதிகள் இல்லையென்றும் 'சுவஸ்துவஸ்ய ஹைலாயகம்', 'ஶப்த:ஹி தேவதா', 'மந்த்ரமயீ தேவதா' என்னும் இத்யாதிகளான தத்ஹ்ரு ப்ரவக்தாக்களின் ப்ரதிபாதநங்களால் ஶாஸ்த்ரத்தை விஶ்வஸித்

துப்போகவேண்டிய இடங்களிலும் சில அம்சங்களில் நாஸ்திகத்வம் ப்ரகடீக்ருதமாகிறது. 'ஶாஸ்த்ரேணைவாவஸேயமிதி விரஹிதே நாஸ்திகத்வப்ரஹாணாய' என்று அருளிச்செய்தபடி ப்ரகாரம் தாத்ருஶ நாஸ்திக்யமில்லாமல் பூர்ணாஸ்திக்ய முடைத்தானது நம் தர்ஶநத்திற்கு விஶேஷ ஏற்றமாகிறது. வேதஶிரோ பாகமான உபநிஷதர்த்தங்களை தத்வாதாத்ருஶ்யம் ஸ்வஸாநீபமான கர்ம பாகத்திற்கு ஶேஷபூதங்களென்று ப்ரதிபாதித்த பூர்வமீமாம்ஸகர்கள் கபந்த மீமாம்ஸகர்களென்னும்படி ஆனார்களென்றால், கர்மபாகங்களுக்கு ஹேத்வாவதோபி கர்மஜ்ஞாநம் 'ஜ்ஞாவபராஜந்தே' என்று அவைகளுக்கு அபாரமார்த்திகத்வத்தைக் கற்பித்த மாயாவாதிகள் ஶிரோமாத்ராவஶிஷ்ட ராஹு மீமாம்ஸகர்களெனத் தடையில்லை. இவ்விரண்டு அஸமீசீநமான மார்க்கங்களைக் கண்டித்து, பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளுக்கு ஐகஶாஸ்த்ர்ய ஸம்பாதநம் பண்ணி பரம பலோபாயத்தில் கர்மங்களின் நிலைமையை 'ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி' 'யஜ்ஞாதிஶ்ருதேரஶ்வவத்' இத்யாதி ஶ்ருதி ஸூத்ரங்களுக்கு அநுகுணமாக 'ஸஹகாரிகர்மநிஷ்டீயோநவத்யாஸ்ய ப்ரயோஜநாந்தராநர்ஹஸ்ய தத்வாஸநாதிவத் ஸ்வாராதநவ்ருத்தஃ' என்று சொல்லலாம்படி உபாஸநாங்கமாய் அவைகளின் பாரமார்த்யமும் ஸ்வப்ராதாந்யமும் குலையாதபடி நிலைநிறுத்திய நம் தர்ஶநத்தின் மஹிமை மிகவும் கொண்டாடத்தக்கதே.

ப்ரவ்ருத்திக்கு உபநிஷதர்த்தங்களையே பரமோபஜீவ்யங்களாக வைத்து மதங்களில் த்வைதாத்வைத விஶிஷ்டாத்வைதங்கள் மூன்றும் ப்ரதாநங்கள். அவைகளில் பௌத்த மத நிரஸநத்தையே ஸந்நிஹித ப்ரயோஜநமாக அவலம்பித்த அத்வைத மார்க்கம் 'ஸர்வஶூந்யம் தத்த்வம்' என்று வாதித்த பௌத்தர்களின் கோலாஹலத்தில் 'ப்ருஹ்மம் ஸத்யம்' என்பதையாவது நிலைநிறுத்தவேண்டி, இதரங்களின் அபாரமார்த்யத்தை இசைந்தது. அப்படி இசையவும் ஜீவனுள்பட இப்ரபஞ்சம் ப்ருஹ்மத்தில் அத்யஸ்தமென்று உபாதி வஶத்தாலே தோற்றம் என்னும் கொள்

கையை உட்கொண்டு 'ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்ம, தத்வமஸி' ஐததாத்ம்யமிதம் ஸ்ருதிகளையும் முக்யமாய் அவலம்பித்து, 'வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம்', 'அஜோ ஹ்யேகோ ஜுஷமாணோऽநுசேதே', 'ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாமஜோऽந்ய:', 'நித்யோ நித்யாநாம்' இத்யாதி ஸ்ருதிகளை ஔபாதிக வ்யாவஹாரிக தசா ப்ரதிபாதகங்களாக நிஷ்கர்ஷித்தார்கள்.

த்வைதிகளோ பேதஸ்ருதிகளை ப்ரதாநமாய்க்கொண்டு அபேதம் ஔபசாரிகமென்றூர்கள்.

நம் விஸிஷ்டாத்வைத தர்ஸநமோ 'ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யமயதி, யஸ்ய ப்ருதிவீ ஸரீரம், யம் ப்ருதிவீ ந வேத, ய ஆத்மநி திஷ்டந், யஸ்யாத்மா ஸரீரம்' இத்யாதி கடக ஸ்ருதிகளைக்கொண்டு இதர ஸித்தாந்திகள் இசையாமல் நம் ஸித்தாந்தத்திற்கே அஸாதாரணமான ப்ரதாந ப்ரதிதந்த்ரமென்று கொண்டாடப்படுவதும் ப்ரமாணஸித்தமாயுமிருக்கிற சிதசித்துக்களுக்கும் ஈஸ்வரனுக்குமுள்ள ஸரீர ஸரீரிபாவத்தையிட்டு விஸிஷ்டைக்யத்தால் அபேதஸ்ருதிகளையும், விஸிஷ்டாந்தர்ப்பூதங்களின் தத்ஸ்வரூப பேதத்தைக்கொண்டு பேதஸ்ருதிகளையும் த்ருஷ்ட விஷயாபலாபமென்ன லக்ஷணதோஷமென்ன இவைகளில்லாமல் பாரமார்த்திகமாயும் முக்யமாயும் நிர்வஹித்தது. இவ்வித நிர்வாஹம், 'ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாந்', 'ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோऽஸி ஸர்வ:', இத்யாதி ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கும், "அம்சோ நாநாவ்யபதேசாத்", 'ப்ரகாசாதிவத்து நைவம் பர:' 'அவஸ்திதேரிதி காசக்ருத்ஸ்ந:' இத்யாதி ப்ருஹ்ம ஸூத்ரங்களுக்கும் அநுகுணமாயிருக்கிறது. மேற்சொல்லிய விஸிஷ்டவேஷ நிர்வாஹத்தாலேயே இந்தத் தர்ஸநமும் விஸிஷ்டாத்வைதமெனப் பெயர்பெற்றது. இருதிறத்திலும் அதியாப்ப் பர்யந்த சக்ஷிகளை (Extremes) அடையாமல் இருதிறத்துமுள்ள தத்வத்தை யவலம்

பித்து Golden mean என்று சொல்லப்படுகிற தங்கமயமான நடுவுநிலைமையை யவலம்பிப்பதே தத்வாநுகுணமாயும் கார்ய நிர்வாஹகமாயு மிருக்குமென்பது லோகவ்யவஹாரத்தில் ப்ரதிதிநமும் அநுபவஸித்தம்.

'कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्धि नारायणं प्रभुम्। को ह्यन्यः पुण्डरीकाक्षान्महाभारतकृद्भवेत्' என்று கொண்டாடப்பட்டு வேதார்த்த தத்வவித்தாகையால் வேதவ்யாஸரென ப்ரஸித்தரான வாதராயணரால் உபநிஷதர்த்தங்களை ஸஹேதுகமாய் ஸங்க்ரஹித்து ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்ட ப்ருஹ்மஸூத்ரங்களுக்கு 'जिज्ञासाद्यध्यायश्रुतिरेवंवद' என்னும் ந்யாயப்படி அவ்வபிப்ராயங்களை அறிந்துகொண்டு போதாயந மஹர்ஷியால் அதிவிஸ்தீரணமாய் ஸூத்ரவ்ருத்தி ஏற்பட்டது. அதை அநுஸரித்து ருஷிப்ராயர்களான டங்க த்ரமிட குஹதேவ பாருசி ப்ரப்ருதிகளான பூர்வாசார்யர்களால் பாஷ்யாதி க்ரந்தங்கள் ப்ராவர்த்திக்கப்பட்டன. 'भगवद्बोधायनकृतां विस्तीर्णां ब्रह्मसूत्रवृत्तिं पूर्वाचार्याः संचिक्षिपुः, तन्मतानुसारेण सूत्राक्षराणि व्याख्यास्यन्ते' इत्युक्तरीत्या விசிஷ்டாத்வைத பாஷ்யம் மேற்சொல்லிய க்ரந்தங்களின் தாத்பர்யத்தை அடியொற்றியே ப்ரவ்ருத்திக்கிறது. இப்படி அவிச்சிந்ந ஸமீசீந ஸம்ப்ரதாயமிருக்க, ப்ருஹ்மஸூத்ரங்களுக்கு ஏற்பட்ட அத்வைத பாஷ்யமோ வ்ருத்திகாரர் முதலான ப்ராசீநர்களின் மதங்களை ஆங்காங்கு கண்டித்து ஸ்வயபுத்தி ப்ரேக்ஷிதமாயும், ஸ்வகபோல கல்பிதமாயுமுள்ள அர்த்தங்களை ஸூத்ரங்களிலும் விஷயவாக்யங்களிலும் அதி க்லேஶத்துடன் ஏறிடுவது நிஷ்பக்ஷபாதிகளான க்ரந்த விமர்ஶகர்களனைவருக்கும் தெரிந்ததே. மேலும் அத்வைதவாதி யூதப்ரவிஷ்டரான பாஸ்கரரே 'सूत्राभिप्राय संवृत्या स्वाभिप्राय प्रकाशनात्। व्याख्यातं यैरिदं शास्त्रं व्याख्येयं तन्निवृत्तये' என்று கூறியவாறு ஶங்கர பாஷ்யம் ஸூத்ராபிப்ராயத்தை மறைத்து, அதிலில்லாத நிஜமத நிரூபணபரம் என்பது அந்த

பாஷ்யமே ஆநந்தமயாதிகரணத்தில் 'ஸூத்ராணி வைஶ்வஸ்யஷ்யா வ்யாமி' என்று சொல்லுகையாலும், ரத்நப்ரபாதிடீகைகளில் 'வேதஸூத்ரயோ விரோதே யஸ்ய ஶ்ரீரங்காஜூநந்ஸ்ய ஸூதநதி ஸூத்ராண்யந்யதா நயந்தி' என்று இருப்பதாலும், அவர்களே தங்கள் பாஷ்யம் ஸூத்ராநநுகுணமென்பதை அங்கீகரிக்கிறதாகிறது. விஶிஷ்டாத்வைத பாஷ்யமோ அவ்வித அசாதுர்யங்களில்லாமல் 'ஸூத்ராக்ஷராணி வ்யாக்யாஸ்யந்தே' என்று ஸூத்ரங்களை ஸர்வாத்மநா அநுஸரித்து ஶ்ருதிகளுக்கு ஸமீசீநமான அர்த்த வர்ணநத்தால் எந்த ஸ்தலத்திலும் வேத ஸூத்ரங்களுக்கு அவிரோதத்தையே ப்ரகாஶிப்பித்து ஸர்வத்தையும் ஸமஞ்ஜஸமாக்குகிறது. தவிரவும், உபாயஸ்வரூப விசாரமான குணோபஸம்ஹாராம்ஶம், ப்ருஹ்மத்திற்கு நிர்க்குணத்வத்தையே பாரமார்த்திகமாக ஸ்தாபித்து, குணப்ரதிபாதக வாக்யங்களை அபாரமார்த்திகாநுவாதங்களென்று அஸ்வரஸங்களாக்குகிற அத்வைத பாஷ்யத்திற்கு ஸர்வாத்மநா ஒட்டாதிருப்பது நிரூபகர்கள் அனைவர்க்கும் விதிதமே. இந்த ப்ரகரணத்திலும் குண ஸாமாந்யத்தை நிஷேதித்து 'ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப:' என்று கல்யாண குணங்களை விதிக்கும் ஶ்ருதிக்கு ஹேயகுணமாத்ர நிஷேதத்தில் தாத்பர்யமென்று விஶிஷ்டாத்வைத பாஷ்யம் ந்யாயாநுக்ருஹீதமாய்ஸ்தாபித்தபடியால், ப்ருஹ்மவித்யையில் குணோபஸம்ஹாராம்சம் நம் தர்ஶநத்திற்கு ஸ்வாஸ்ரஸ்யமாகிறது. ஸ்வரூபோபாய விசாரங்களில் இவ்விதமிருக்க, பரம புருஷார்த்த விசாரத்திலும் அர்ச்சிராதிகதி ப்ரதிபாதநம் ஸூத்ரகாரர் பண்ணினது மஹத்தயா மோக்ஷரூபதேஶவிஶேஷத்தை அங்கீகரிக்காதவர்களுக்கு எள்ளளவும் இணங்காமல் 'த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி', 'க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே', 'யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:', 'தத் அக்ஷரே பரமே வ்யோமந்', 'யோ வேத நிஹிதம் குஹாயாம் பரமே வ்யோமந்' இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி ஸித்தங்களான நித்யவிபூதியையும் திவ்யமங்களவிக்ரஹாதி ஸமஸ்த கல்யாணோபேதமானமோக்ஷஸ்வரூபத்தையும் இசைகிற நம் தர்ஶநத்திற்கே ஏற்றது. இப்படி, நம் தர்ஶநத்திற்கு ஶ்ருதி ஸூத்ரங்களின் ஆநுகூல்யமிருப்பதும் நம் தர்ஶநத்தால் ஶ்ருதி ஸூத்ரங்களுக்கு வரும் ஸாமஞ்ஜஸ்யமுமாயுமுள்ள ஏற்றம் சொன்னோம்.

(இன்னும் வரும்.)

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம்.

பிதா த்வம் மாதா த்வம் தயித தநயஸ் த்வம் ப்ரியஸுஹ்ரு-
த்த்வமேவ த்வம் மித்ரம் குருரஸி கதிஸ்சாஸி ஜகதாம்।
த்வதீயஸ் த்வத்ப்ருத்யஸ் தவ பரிஜநஸ் த்வத்கதிரஹம்
ப்ரபந்நஸ்சைவம் ஸத்யஹமபி தவைவாஸ்மி ஹி பர:॥ 60.

---

60. கீழ் ஸ்லோகத்தால் 'பகவந்! மே ஸிக்ஷய மந:' என்று, தம்முடைய இச்சா ஸூசகமான வசநத்தை அவலம்பித்து, அது மெய்யாம்படி தம்முடைய மநஸ்ஸை ஸிக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தார். இந்த ஸ்லோகத்தால் தம்மை அவ்விதமாக ஸிக்ஷித்தருளுவதற்கு அவஸ்யம் அபேக்ஷிதங்களும் அவர்ஜநீயங்களுமான பஹுவித ஹேத்வந்தரங்களைக் குறிப்பிட்டு, தம்மை ரக்ஷிக்கவேண்டிய பரம் ஸரண்யனுடையதாக இருக்கிறபடியால் தமக்கு அது விஷயத்தில் நிர்பரத்வம் ஸித்திக்கிறது என்று நிர்ணயம் செய்கிறார்.

'ஜகதாம் பிதா த்வமேவ, மாதா த்வமேவ, தயித தநயஸ் த்வமேவ, ப்ரியஸுஹ்ருத் த்வமேவ, மித்ரம் த்வமேவ, குருஸ் த்வமேவ, கதிஸ்ச த்வமேவாஸி; அஹமபி த்வதீய:, த்வத்ப்ருத்ய:, தவ பரிஜந:, த்வத்கதி:, (ஸந்) ப்ரபந்நஸ்ச; ஏவம் ஸதி, அஹமபி தவைவ ஹி பரோऽஸ்மி' [ஸகல ஜகத்திற்கும் பிதாவைப்போல உத்பாதகராயும் ஹிதேச்சுவாகவும் இருக்கிறவன் நீயே; மாதாவைப் போலே பரிவுடையவனும் நீயே; புத்ரனைப்போல ரக்ஷிக்கிறவனும் நீயே; ப்ரிய ஸுஹ்ருத்தைப் போல ஸர்வ காலத்திலும் ஹிதத்தையே செய்யும் எண்ணத்தை யுடையவனும் நீயே;

ஆசார்யன் போல ஹிதோபதேஸம் பண்ணுமவனும் நீயே; புருஷார்த்தத்தை ஸாதித்துக் கொடுக்கும் உபாயமும் நீயே; பரமப்ராப்யனும் நீயே: நானும் உனக்கு ஸேஷபூதன்; உன்னுடைய ப்ருத்யன்; உன்னுடைய ஸர்வவித கைங்கர்யத்திற்கும் அர்ஹன்; உன்னையே ப்ராப்யனாக நம்பியிருக்கிறவன்; உன்னையே ஸரணமாகவும் அடைந்திருக்கிறவன். ஆகையால், நானும் உன்னால் நிர்வாஹ்யனாக ஸ்வீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறேனன்றோ?]

'ஸ்வமேவ மாதாச பிதா ஸ்வமேவ' இத்யாதியான ஸ்லோகத்தில் அபிப்ரேதமான அர்த்தத்தை இதில் விவரிக்கிறார். பூர்வார்த்தத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள ஸம்பந்தமனைத்தும் உபய விபூதிக்கும் ஸரண்யனுக்குமுள்ள ஸாமாந்ய ஸம்பந்தத்தைக் குறிக்கின்றன; உத்தரார்த்தத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள ஸம்பந்தங்கள் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்கு ஸரண்யனிடத்தில் இருக்கும் விஸேஷ ப்ரதிபத்தியைக் காண்பிக்கின்றன.

பிதா - உத்பாதகனாகவும் ஹிதத்தில் ப்ரவ்ருத்தியைச் செய்விக்கிறவனாகவும் இருப்பவன் பிதா. ஸரண்யனும் ஜகத்தைக் குறித்து அம்மாதிரியே இருப்பவனாகையால், அவனும் ஜகத்திற்குப் பிதா என்று சொல்லப்படுகிறான். ஆனால், லௌகிக பிதாவைப்போல இவன் ஒருஜந்மத்தில்மாத்திரம் பிதாவாக இராமல் ஸஹஸ்ர ஜந்ம அநுவ்ருத்தியிலும் இவனே நமக்குப் பிதாவாக அமைகிறபடியால், இவனிடத்திலேயே விஸேஷித்த பித்ருத்வமுண்டு என்றும் சொல்லக்கூடும்.

மாதா - கர்ப தாரணம் ப்ரஸவ க்லேஸம் முதலிய கஷ்டங்களைக் கஷ்டங்களாகப் பாவியாமலே, புத்ரனுடைய ப்ரியத்தையும் ஹிதத்தையுமே அபேக்ஷித்திருக்கிறாளன்றோ தாய்? அம்மாதிரியே ஈஸ்வரனுமானதால் அவனிடத்திலும் மாத்ருத்வம் உபபந்நமாகிறது.

தயிததநய: - ஸத்புத்ரன் என்பவன் 'புந்நாம்நோ நரகாத் த்ராயதே' என்று தனது தந்தையை நரகத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கிறவனாகிறான்; அதிகமான ப்ரீதி விஷயமாகவும் இருக்கி

றான் ; ஆபத்காலங்களில் ரக்ஷகனும் ஆகிறான். அதுபோல ஶரண்யனும் நிரய நிஸ்தாரகன் ; அதிமாத்ரம் அபிமதன் ; ஆபத்ரக்ஷகன்.

ப்ரியஸ்ஸுஹ்ருத் - அளவற்ற ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவன் ப்ரியன் ; எப்பொழுதும் ஹிதத்தையே தேடுமவன் ஸுஹ்ருத். இந்த இரண்டு குணங்களும் அஸாதாரணமாகப் பொருந்தினவன் ஶரண்யனே. 'நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்' என்னும் ஸுபாலோபநிஷத் வாக்யம் இங்கு ஸ்மாரிதமாகிறது.

மித்ரம் - ஸகல வித ரஹஸ்யங்களையும் அறிவிக்கலாம்படியான நம்பிக்கைக்குப் பாத்ரமாகுமவனே மித்ரன். அர்ஜுநன் முதலியவர்களிடத்தில் அப்படிப்பட்ட மித்ர பாவத்தைப் பகவான் ஆவிஷ்கரித்தானன்றோ ?

குரு: - எல்லாருக்கும் அவரவர் அதிகாரத்திற்குத் தகுந்தபடி தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை உபதேசித்து, அவரவர் அஜ்ஞாநத்தை நிவ்ருத்திக்கிறபடியால் ஶரண்யனே குருவாகிறான்.

'குஶப்தஸ்த்வந்தகாரஸ்ஸ்யாத் ருஶப்தஸ்தந்நிரோதக: ।
அந்தகாரநிரோதித்வாத் குருரித்யபிதீயதே ॥'

என்னும் நிர்வசநம் இவ்விடத்தில் ப்ரமாணம்.

கதி: - உபாயமும் அவனே, ப்ராப்யனும் அவனே.

இது வரையில், ஈஶ்வரனுக்குள்ள ஶரண்யத்வமும் பந்துத்வமும் வெளியிடப்பட்டன. இனித் தம்மிடத்திலுள்ள ஹேதுக்களை வெளியிடுகிறார்.

த்வதீய: - 'நான் உனக்கு ஶேஷபூதன்' என்னும் ஜ்ஞாநமுடையவன் நான்.

த்வத்ப்ருத்ய: - உன்னாலேயே தரிக்கத்தகுந்தவன், போஷிக்கவும் தகுந்தவன். தார்ய போஷ்ய வர்க்கத்திற்குத்தான் ப்ருத்யன் என்னும் பெயர் பொருந்தும்.

தவ பரிஜந: - உன்னுடைய கைங்கர்யத்திற்கே அர்ஹன்

த்வத்கதி: - உன்னைத் தவிர்த்து வேறு ப்ரயோஜநத்தை அறியாதவன்.

𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 - '𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇' என்று பாஸமர்ப்பணத்தையும் பாவித்திருக்கிறேன்.

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 - இப்படி இருக்கையில். அதாவது - நீ பரத்தை ஸ்வீகரித்துக் கொள்ளும்படி ஶரண்யத்வத்தையும் பந்துத்வத்தையும் உடைத்தாயிருக்கிறவனாகவும், நானும் '𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇' என்று பரந்யாஸ வாக்யத்தை உச்சரித்தவனாகவும் இருக்கிறபடியால் என்பது குறிப்பு.

𑌅𑌹𑌮𑌪𑌿 - நானும். அதாவது - ஸமஸ்த தோஷங்களுக்கும் இருப்பிடமாக இருக்கும் நானும் என்பது தாத்பர்யம். அல்லது, பூர்ணமாகவும் ஹார்த்தமாகவும் ப்ரபத்தியைச் செய்தவர்கள் போல, நானும் உன்னுடைய ஸ்வீகாரத்திற்கு அர்ஹன் என்பது தாத்பர்யம் என்றும் சொல்லலாம்.

𑌤𑌵𑍈𑌵 - உனக்கே. நீயே இந்தப் பரத்தை அங்கீகரிக்கத் தகுந்தவன் என்பது அர்த்தம்.

𑌭𑌰𑌃 - என்னுடைய ப்ரயத்நம் வ்யாபாரம் முதலியவை இன்றிக்கே நான் ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவன். 'பரமாவது - ஸர்வ தேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வ ப்ரகார நிர்வாஹ்யனாகை' என்று ஸ்ரீ பெரியவாச்சான்பிள்ளை விவரித்திருக்கிறார்.

𑌹𑌿 - இது ப்ரமாண ப்ரஸித்தியை த்யோதிப்பிக்கிறது.

'𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌹𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂'
'𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿 𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌰𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌹𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃'

இத்யாதிகளில், தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களுடைய யோக க்ஷேமங்களைப் பகவானே வஹிக்கிறான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ?

𑌜𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌯𑌶𑌸𑌾𑌂
𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 ।
𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌕𑌮𑌲𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌾 -
𑌮𑌧𑍋𑌽𑌧𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌰𑌣𑌦 ! 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌮𑌸𑌿 ॥ 61.

---

61. இது முதலான இரண்டு ஸ்லோகங்களாலே, பூர்வமே சொல்லப்பட்டுள்ள தமது ஆகிஞ்சந்யத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். 'நாதமுனிகள் முதலான மஹாயோகிகளுடைய வம்ஶத்தில் பிறந்த ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் ஆகிஞ்சந்யத்தைக் கொண்டாடலாமோ?' என்னும் ஶங்கையே இம்மாதிரி மறுபடியும் தமது ஆகிஞ்சந்யத்தைப் பற்றிப் பேச இடம் கொடுக்கிறது. 'கர்ம யோக ஜ்ஞாந யோக பக்தியோகம் முதலியவைகளில் கரை கண்டவர்களே என்னுடைய பெரியோர்கள்; அஸமஞ்ஜன் போல நான் அந்த வம்ஶத்திற்கு அநநுருபமான ஸ்வபாவத்தை உடையவனாகிவிட்டேன்! ஆகையால், உன்னை அடைய வேறு உபாயமொன்றும் என்னிடம் இல்லை' என்று விண்ணப்பித்ததே அந்த ஶங்கைக்கு ஸமாதாநம். ஸாதாரண வம்ஶத்தில் பிறந்து பாபாத்மாவாக இருப்பதைவிட மஹான்களுடைய வம்ஶத்தில் பிறந்து பாபாத்மாவாக இருப்பது விஶேஷித்த அபராதமன்றோ? என்பதும் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய திருவுள்ளம்.

𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌯𑌶𑌸𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣 𑌕𑌮𑌲𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌜𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌅𑌹𑌂, 𑌹𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌦! 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌧𑍋𑌽𑌧𑍋 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌾𑌮𑌿. [ஜகத் முழுவதும் புகழ்பெற்றவர்களும், ஸர்வ ப்ரகாரத்திலும் ஶுத்தர்களும், யோகத்தில் தேர்ந்தவர்களும், ப்ரக்ருதி என்ன புருஷனென்ன இவர்களுடைய தத்வஸ்திதியை அறிந்தவர்களும், ஜந்மம் ஆரம்பித்தது முதல் உன்னுடைய சரணாரவிந்தத்திலேயே நிஶ்சலமான பக்தியை உடையவர்களுமான பெரியோர்களுடைய வம்ஶத்தில் பிறந்து, நான், ஹே ஶரணம்கொடுக்குமவனே! பாபங்களிலேயே

புத்தியைச் செலுத்திக்கொண்டு, அஜ்ஞாநமாகிற ஸமுத்ரத்திலே இன்னமும் தரை காணுமல் மூழ்குகின்றேனே !]

ஜமதி வூாதயமூவலாஃ - இவ்விடத்தில் பேசப்பட்டுள்ள புகழ் லௌகிக விஷயங்களில் வந்த புகழன்று; அது க்ஷணிகமே : பகவத் விஷயீகாரத்தால் வந்து ஶாஶ்வதமாக நிலைபெறும் புகழை விவக்ஷிதம்.

ஶுசீநாஃ - தேஹ ஶுத்தியுடன் கூட ஆந்தர ஶுத்தியும் உடையவர்கள். அதாவது - ஶாஸ்த்ர சோதிதங்களான தர்மங்களைச் சரிவர அநுஷ்டிப்பதும், விஷய ஸங்கங்களிலிருந்து விரக்தியையும், பகவத் ஸம்பந்த அம்ஶங்களில் ராகத்தையும் செய்வதும், பகவதாராதநம் தவிர்த்து வேறு ப்ரயோஜநத்தை உத்தேஶிக்காமல் இருப்பதுமான ஆந்தர ஶுத்தி தான் இவ்விடத்தில் 'ஶுசித்வம்' என்பதனுல் சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வித ஆந்தர ஶுத்தி இல்லாமல் கேவலம் தேஹ ஶுத்திமாத்திரம் ஶுத்தி யாகாது என்பதை,

'யொऽயெஞ ஶுசி ஸஹிஶுசி நஞ ஶ்ரீவாரிஶுசி விஶுசிஃ'

என்னும் வாக்யத்தில் காணலாம்.

யுக்தாநாஃ - ஆத்மாவலோகநமே யோக மாகும். அதற்கு அர்ஹர்கள் என்பது தாத்பர்யம். நாதமுநிகளுக்குப் பிறகு யோகம் லுப்தமாகி விட்டபடியால் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்கு அதில் அதிகாரம் இல்லை. அந்த நிர்வேதமும் இதில் த்யோதிப்பிக்கப் படுகின்றது.

குண புருஷ தத்வஸ்திதிவிதாஃ - குணமென்பதால் குணாஶ்ரயமான ப்ரக்ருதியும், புருஷ னென்பதால் ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களும் சொல்லப்படுகிறுர்கள். இவர்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவாதிகள் தாம் ஸ்திதி என்பதற்குத் தாத்பர்யம். அவைகளை நிஷ்க்ருஷ்டமாக அறிந்தவர்கள் என்பது அர்த்தம்.

நிஸர்காதெவ தவபாண கமலெகாந்த மநஸாஃ - வத்ஸமானது ஜநித்தபோதே தாய்முலையிலே வாய் வைக்கு

மாபோல, உன்னுடைய சரணாரவிந்தங்களிலே ஏகாந்தமான மநஸ்ஸை ஜந்ம ப்ரப்ருதியாக உடையவர்கள்' என்பது ஸ்ரீ பிள்ளையின் திவ்யஸூக்தி.

உஹதி வஂஶெ - வம்ஶத்திற்குப் பெருமையாவது - மஹாத்மாக்கள் வந்து ஜநிப்பதே. ஆத்ம குண பூர்த்தி, ஸதாசார நிஷ்டை, வித்யா ஸம்பத் இவைகள் நிறைந்தவர்களன்றோ ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய பெரியோர்கள்?

ஜநிகா - பிறந்தும். அத்யந்தம் துர்லபமான இந்தப் பிறப்பை அடைந்தும் என்பது குறிப்பு.

அஹஂ - 'இந்த வம்ஶத்தில் நான் ஒருவனே இப்படி விபரீத வ்ருத்தியில் இறங்கினேன்' என்பதை இந்தப்பதம் ஸூசிப்பிக்கிறது.

வாவாத்தா - வாவெஷு கூத்தா யஸ்ய ஸஃ - அதாவது - பாபபுத்தியை உடையவன் என்பது அர்த்தம். பாபமே ஒரு வடிவு கொண்டு வந்துவிட்டதோ என்று நினைக்குமளவு பாபத்தையே ஸ்வரூப ஸ்வபாவமாக உடையவன் என்றும் விவரிக்கலாம்.

ஶரண்ய! 'என்னுடைய அதிகாரத்திற்குத் தகுந்தபடி உபாயத்தை நீயே கொடுத்தருளவேணும்' என்பது கருத்து.

தமஸ்யொயொநிஜாஜி - 'தமஸ்' என்றால் அஜ்ஞாநம். அதுவாகிற ஸமுத்ரத்தில் ஒருவருக்கு மெட்டாதபடி மூழ்குகின்றேன். 'நீ எடுக்க நினைத்தாலும், உன் கைகளுக்கும் ஒருகால் எட்டாமல் போய்விடுவேனோ?' என்னும் அதிஶங்கை 'அயொயஃ' என்னும் த்விருக்தியால் த்யோதிப்பிக்கப்படுகின்றது.

ஜநித்த வம்ஶமோ இப்படிப்பட்டது; ரக்ஷகனோ ஸாக்ஷாத் ஶரண்யன்: வம்ஶத்தின் ப்ராபவமும் இவனுடைய நீர்மையும் என்னுடைய பாபத்தின் முன் இருந்த இடம் தெரியாமல் பறக்கின்றனவே! என்னும் ஆச்சர்யமும் வ்யஞ்ஜிதமாகின்றது.

𑌅𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌲𑌮𑌤𑌿 𑌰𑌸𑍂𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌭𑍂𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌪𑌰𑌵𑌶𑍋 𑌵𑌂𑌚𑌨𑌪𑌰𑌃 ।
𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌕𑌥𑌮𑌹𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌜𑌲𑌧𑍇 -
𑌰𑌪𑌾𑌰𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃 ? 62.

---

62. கீழ் ஶ்லோகத்தில் தம்மைப் 'பாபாத்மா' என்று சொல்லிக்கொண்டார். அதையே இந்த ஶ்லோகத்தில் பரக்கப் பேசுகிறார். 'ஶரண்யனே ஸமர்த்தன், பரம காருணிகன்; நானும் ப்ரபத்தி வாக்யத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே நிற்கிறேன்; ஏன் என்னை இன்னும் அவன் ஶிக்ஷித்து அங்கீகரித்துக்கொள்ளவில்லை?' என்று பரிதபித்து, '𑌮𑌮𑍈𑌵 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃- 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌤𑍌 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪𑍌' என்று அஶோகவநத்தில் ஸீதா பிராட்டி கதறினது போல, ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் தமது பாப ப்ராசுர்யத்தைப் பற்றியே இங்கு ஶோகிக்கிறார்.

அந்வயம் ஸ்பஷ்டம்.

𑌅𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌃 - ஶாஸ்த்ரங்களின் வரம்பைத் தாண்டினவன். 'உஜ்ஜீவநமான ஶாஸ்த்ரத்தை அநாதரித்தேன்'.

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 - ஹேயங்களான புருஷார்த்தங்களில் அதி சபலன். 'விநாஶஹேதுக்களான அல்ப புருஷார்த்தங்களில் ஆசை வைத்தேன்'

𑌚𑌲𑌮𑌤𑌿𑌃 - சஞ்சலமான புத்தியை உடையவன். 'ஶாஸ்த்ரம் சொல்வதே பத்யம்; ஹேய புருஷார்த்தங்களை நாடுவது நாஶஹேது' என்று பெரியோர்கள் ஹிதம் சொன்னால் அதில் என்னுடைய புத்தி நிலைபெறுகிறதில்லை?

𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌭𑍂𑌃 - அஸூயைக்கு உத்பத்தி ஸ்தாநம். [பிறருடைய குணங்களில் தோஷாவிஷ்கரணம் செய்வதே அஸூயை.] கீழ்க்கூறிய தோஷங்கள் என்னிடத்தில் அளவற்றிருக்கின்றன; மற்றவர்களும் என்னைப் போல தோஷதுஷ்டர்க

ளாக இருக்கலாகாதோ என்னும் விருப்பத்தாற் போல அவர்களுடைய குணங்களிலும் தோஷாவிஷ்கரணம் செய்கின்றேன் ?

க்ருதக்ந: - உபகரிப்பவர்கள் விஷயத்தில் அபகாரத்தைச் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளவன். 'ப்ரஹ்மக்நே ச ஸுராபே ச சோரே பக்நவ்ரதே ததா - நிஷ்க்ருதிர் விஹிதா ஸத்பி: க்ருதக்நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி:' என்று ஶாஸ்த்ரத்தினாலும் கைவிடப்பட்டவனானேன்.

துர்மாநீ - இப்படி நிக்ருஷ்டனாக இருக்கையிலும் 'நான் ஸர்வோத்க்ருஷ்டன் ; நானே ஸ்வதந்த்ரன்' என்னும் எண்ணம் மாத்ரம் என்னை விடவில்லையே.

ஸ்மரபரவஶ: - ஸ்வதந்த்ரன் என்னும் எண்ணம் மாத்ரம் என்னை விடவில்லையே தவிர, க்ரியையில் ஹேய விஷயங்களில் நோக்கை ஜநிப்பிக்கும் காமனுக்கு அடிமையாகவே இருக்கிறேன். இது என்ன ஜாட்யம்?

வஞ்சநபர: - காமனுக்கு அடிமை செய்து க்ஷுத்ரபோகங்களை அநுபவிப்பதிலும் சூதனாய்க் கள்வனாய் ஆர்ஜவமின்றிக்கே வர்த்திக்கின்றேன். அப்படி வர்த்திப்பதை ஸர்வஜ்ஞனான உனக்கும் தெரியாமல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் வஞ்சனையும் என்னிடத்தில் உண்டு. இது என்ன மௌட்யம் ?

ந்ருஶம்ஸ: - நம்பினோர் விஷயத்தில் தீமை செய்யுமவன். என்னுடைய இஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொள்வதில் பிறரை வஞ்சிப்பது மாத்ரமன்றிக்கே, என்னை நம்பினோருக்கும் த்ரோஹம் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளவன். 'ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரமோ தர்ம:' என்று நீ சொன்னதற்கு நேர் விபரீதமான ஸ்வபாவமுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

பாபிஷ்ட: - கீழ்ச் சொல்லப்பட்டுள்ள பாபங்கள் மாத்ரமில்லை : இன்னும் க்ரூரதரமான பாபங்கள் கணக்கற்று என்னிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கின்றன.

ஜுதஃ கதாசந கதம்வ ஜநயே ஸமுத்தீர்ணஸ் ஸஹா க்ஷயம் தவ சரணயோஃ பரிசர்யம்?- காணவே பயமாயிருக்கும் இந்தக் கரையில்லாத துக்கஸமுத்ரத்தில் கிடக்கின்ற நான் கரை யேறுவதென்பதும் உண்டோ? அப்படி அதற்கும் அநர்ஹனாக இருக்கும் எனக்கு, நித்யஸூரிகளால் அடிமை செய்யப்படும் உன்னுடைய திருவடிகளில் பரிசர்யை எப்படி கிடைக்கும்? இந்தத் துக்க ஸாகரத்தில் நின்று கரையேற்றுவதும் உன் பொறுப்பு; என்னை அடிமை கொள்வதும் உன்னுடைய பொறுப்பே என்பது தாத்பர்யம்.

இவ்வளவு பாபிஷ்டனாக ஒருவன் இருந்தால் அவனையும் பகவான் திருவுள்ளம் பற்றுவனா? என்னும் அதிஶங்கை கூடாது. க்ஷத்ர பந்து முதலானவர்களுடைய ந்யாயத்தால், பகவானை அடைந்தவனுக்கு ஒருகாலும் ப்ரம்ஶமில்லை என்பது உறுதி. 'நமே பக்தஃ ப்ரணஶ்யதி' இத்யாதியான வாக்யங்கள் அதற்கு ப்ரமாணம்.

ஸ்ரீ. வாஸுதேவன்.

ஸ்ரீஃ

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை, திருவாரூர்.

ஷை ஸபையின் முதலாவது வர்ஷாந்த மஹோத்ஸவம் காளது காளயுக்திஸூ ஆடிமீ 6வ ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை $3\frac{1}{2}$-மணிக்கு மடப்புரம் ஸ்ரீ வேணுகோபால ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் வெகு விமர்சையாய் நடந்தது. அப்போது ஸ்ரீரங்கம் வக்கீல் ஸ்ரீ. உப. ஏ. வி. கோபாலாசார்யர் ஸ்வாமி அக்ராஸநம் வகித்தார். அப்போது சுமார் 200 ஆஸ்திகர்களுக்கு மேலேயே கூடியிருந்தார்கள். பல வித்வான்களும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பாகவதோத்தமர்களும் எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

முதலில் ஸபையின் கார்யதர்சியாகிய ஸ்ரீ. உப. டி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸபையின் வர்ஷாந்த ரிபோர்ட்டைப் படித்தார். ஸபை ஒரு வருஷ காலத்

தில் 51-முறை கூடி, பல பெரிய விஷயங்கள் உபந்யஸிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்று கேட்ட எல்லோரும் மிகவும் த்ருப்தியடைந்தார்கள்.

பிறகு ப்ரஸித்தி பெற்ற ஸ்ரீ. உப. கண்டியூர் ராமாநுஜாசார்யர் ஸ்வாமி "ஸ்ரீ கீதையின் தாத்பர்யம்" என்னும் விஷயமாய் ஒரு அருமையான ப்ரஸங்கம் செய்தார். ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மாவின் வைபவமும், மாயையில் அகப்பட்டு ஜ்ஞாநவிகாஸமன்றி வாடும் ஜீவாத்மாக்களுக்கு அவனையின்றி ஓர் கதியில்லாமையும், அத்தகைய ஜீவன் பலாஸக்தியன்றியில் செய்த கர்மத்தினுலும் பக்தியினுலும் ஆர்த்தி பிறந்து அவனைச் சரணம் புகலும், அவ்வகையாலே அவன் மாயைக் கடத்தலும், அவனை உத்தாரணம் செய்வதில் ஈஸ்வரனுக்குள்ள காருண்யமும், இவைபோன்ற பல விஷயங்களும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கக் கேட்போர் மனம் உருகும்படி வித்வான் ப்ரஸங்க மழை பொழிந்தார்.

பிறகு அக்ராஸநம் வகித்திருந்த ஸ்வாமி எழுந்து உபந்யாஸகரின் பெருமைகளையும் விஷயத்தின் பெருமைகளையும் செவ்வையாக எடுத்துக்காட்டி, ஸ்ரீ வைஷ்ணவமதத்தின் பெருமைகளையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறைகளையும் சில கூறினர். வடகலை தென்கலை ஸம்பந்தமான வைஷம்யத்தை யொழித்தலும், வைதிகமதங்கள் யாவற்றிலும் த்வேஷம் கொள்ளாமல் நடப்பதும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்மங்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதென்றும் கூறி, ஷ ஸபை நீடூழிவாழ்கவென்று ப்ரார்த்தித்து அமர்ந்தார்.

அந்தரம், ஸபாத்யக்ஷராகிய நமது டிஸ்டிரிக்ட் முன்ஸிப் ஸ்ரீ. உப. கே. கே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி உபந்யாஸகருக்கும் அக்ராஸநாதிபதிக்கும் உபசாரமும் வந்தநமும் கூறிப் புஷ்ப ஹாரங்கள் ஸமர்ப்பித்தார்.

அன்றிரவு 8-மணிக்கு ஷ பெருமாள் ஸந்நிதியில், ஸபை நிமித்தமாய் எழுந்தருளியிருந்த பாகவதர்களில் சுமார் 150 ஸ்வாமிகளுக்கு ஆதித்யம் நடந்தது.

பிறகு இரவு 9-மணிக்கு ப்ருஹ்ம ஸ்ரீ. சய்யானம் ராமஸ்வாமி சாஸ்த்ரிகள் "விபீஷண ஶரணாகதி" என்றவோர் திவ்யகதா காலக்ஷேபம் செய்ய, ஸபையோர்கள் ஶ்ரவணாநந்தம் பெற்று மகிழ்ந்தார்கள்.

டி. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்.

(ஸபையின் கார்யதர்ஶி)

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

கடிதங்கள்.

(1)

ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபர்க்கு:—

நம்மவர்களில் அநேகமாய் எல்லோரும் ஶ்ராத்தங்களை ஸௌர்ய மாதத்தின் திதிகளிலேயே செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் வ்யபதிஷ்டர்களான சிலர் சாந்த்ராயண மாஸங்களிலும் ஶ்ராத்தங்கள் செய்கிறார்களெனத் தெரிய வருகிறது. இவை இரண்டிற்கும் ப்ரமாணங்களை ஜ்ஞாதாக்கள் அநுக்ரஹித்து யுக்தாயுக்தவிசாரம் செய்தால், அடியேனைப்போன்ற மந்தமதிகட்கு ஸ்வாபிமதமான ஏதாவதொன்றில் ஸந்துஷ்டி பிறக்குமென்று ஸவிநயம் விஜ்ஞாபிக்கிறேன்.

(2)

காம்ய கர்ம விஷயமாய் ஓர் ப்ரஶ்நம்.

சென்ற வைகாசிமீ-ல் பெருமாள்கோவிலில் நடைபெற்ற வைஶாக உத்ஸவத்தில், திருத்தேரில் 2-வது தினத்தில் காம்ய கர்மாநுஷ்டாந விஷயமாக, ப்ரஸித்தி பெற்ற பண்டிதர்களுக்குள் ஒரு சர்ச்சை நடந்து, ஒருவிதமான நிர்ணயத்துக்கும் வராமற் போய்விட்டது. அதாவது: 'ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய காம்ய கர்மங்களை ப்ரபந்நன் அநுஷ்டிக்கலாமா? அப்படி அநுஷ்டித்தால் எந்தமாதிரி அவைகளை அநுஷ்டிக்கவேணும்' என்பதுதான்.

காம்ய கர்மங்கள் ததநநுஷ்டாநே ப்ரத்யவாய மில்லாமலிருந்தபோதிலும், ஶ்ருதி விஷித்திக்காததால், தேவதாந்தரஶப்தப்ரயோக மிருந்தாலும் அந்த ஶப்தங்கள் பரமாத்மாவையே ப்ரதிபாதிக்கின்றன என்னும் எண்ணத்துடன், பலாபிஸந்தி யில்லாமலும் ஒருவன் அநுஷ்டித்தால் பாதகங்களாக மாட்டா; பாரமைகாந்த்யத்துக்கும் யாதொரு பங்கமும் வராது; ஸித்த: - தேவதாந்தரபுத்தியாவது பலாபிஸந்தியாவது இல்லாமல், தனக்கு ஸாத்தியமான ஶ்ருதி விஷேதிக்காத கர்மங்களால் பகவானை ஆராதிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணம் மாத்ரமிருப்பதால்தான் என்று ஒரு கக்ஷிபண்டிதர்களின் மதம்.

இன்னொரு கக்ஷிபண்டிதர்களோ, தேவதாந்தர ஶப்தப்ரயுக்த காம்யகர்மாநுஷ்டாநம் ஸ்வப்நேபி கூடாது; ஸித்த:1. நித்யநைமித்திக கர்மாநுஷ்டாநமே ஶ்ருதி விஹிதமாய் ததநநுஷ்டாநே ப்ரத்யவாய மில்லாமலிருப்பதால் மாத்ரம் ப்ரபந்நனுக்குக் கர்த்தவ்யமாய் ஆசார்யர்கள் அவைகளை த்யஜிக்க முடியாமல் விதித்திருப்பதால் ஸாக்ஷாத் பகவதுபயுக்தமான மாலாகரணாதி காம்ய கர்மங்களைத்தவிர, இதர காம்ய கர்மங்களின் ப்ரவ்ருத்

திக்கே ப்ரபந்நனுக்கு ஹேதுவில்லை. 2. அநுஷ்டாநத்தில் தேவதாந்தர பாவம் இல்லாவிட்டாலும் தேவதாந்தர ஶப்த உச்சாரணம் இருப்பதால் பாரமைகாந்த்ய பங்கம் உண்டு. 3. நியதமான வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களை ப்ரபந்நன் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று ஆசார்யர்கள் ஸாதித்திருக்கிறதின் தாத்பர்யம், விஹிதமான நித்யநைமித்திக கர்மாக்களின் அந்வயத்தில் ஸ்வரஸமாகுமேயொழிய, ஶ்ரௌத கர்மங்கள் யாவற்றுக்கும் ஸமஞ்ஜஸமன்று என்று இம்மாதிரியான காரணங்களைக்கொண்டு வாதித்தார்கள். கடைசியில் வாதம் பெருகி, ஆசார்யர்கள் நித்யநைமித்திக விஷயங்களில் மாத்ரம் தேவதாந்தர ஶப்தோச்சாரணம் பாதகமல்லவென்று விதித்து, இதர காம்ய கர்மங்களில் மாத்ரம் பாதகமென்று திருவுள்ளம்பற்றியிருந்தால், அப்படி அநுக்ரஹித்ததற்கு ப்ரபலமான காரணங்கள் உண்டா? அவை எவை? என்கிற விசாரம் ப்ரவ்ருத்தித்து, கடைசியில் ஒருவிதமான நிர்ணயத்துக்கும் வரவில்லை. இதனுடைய நிர்ணயம் சிலருக்காவது அத்யந்தாவஶ்யகமாயிருப்பதுடன், தீபிகைக்கும் பண்டிதர்களின் விஷய ப்ரதாநத்திற்கு ஹேது உண்டாகுமாகையால், தீபிகையைப்படிக்கும் மஹான்கள் யாராவது ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலான ஸ்ரீஸூக்திகளைக்கொண்டு, பூர்வ பக்ஷங்களை நன்றாகப் பராமர்சித்து நிர்ணயத்தை ஸாதிக்கவேண்டுமென்று அடியேன் ஸவிநயமாய்ப் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

பெருமாள் கோவில் சோகத்தூர்,
ஸ்ரீநிவாஸதாஸன்
ஸ்கூல்மாஸ்டர், நங்குந்தி குப்பம்.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்

சந்தா வரவு.

(1918 - ஜூலை மாஸம்)

1.	ராவ்பஹதூர் எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்	5	0	0
2.	,, ஸி. சேஷாசார்யர், பெங்களூர்	5	0	0
3.	வி. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், சேலம்	1	0	0
4.	ஆர். லக்ஷ்மண ஐயங்கார், சிவகங்கை	3	0	0
5.	வி. வரதாசார்யர், பருத்திப்பட்டு	3	0	0
6.	ம. வி. ரகுநாதாசார்யர், இன்னலூர்	3	0	0
7.	எஸ். வி. வெங்கடராம ஐயங்கார், கோயம்பத்தூர்	3	0	0

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை சந்தா வரவு.

1.	ஸி. ஆர். ராஜகோபால்நாயுடு, ரங்கூன்	0	5	0

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம:.

அஸ்மத்குருப்யோ நம:.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தம்.

யாவாநாதிமஹத்தவேதவிதுஷாம் வேதவிதுஷாம் பாராவைத்ய-
ஸ்வைரை: யோகக்ஷேமவிதாயகேந மஹதாம் ஜ்ஞாநாப்யாத்மநாம்
நித்யஶ:। ஸ்ரீஸ்தந்யதாயிநா கருணயா க்ருஷ்ணேந ஸம்வர்த்தி-
தா ஜீயாத்வைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயஸரஸா ஸா கல்பவல்லீ சிரம் ॥

ஸ்ரீமத்வைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸஹாநிவ்ருத்திவிப்ரியா। ஜ்ஞாநா-
நுஷ்டாநஸம்பத்திஸம்ப்ரீதிஸ்ப்ருஹதாஸதாம் ॥ வைதுஷ்யமக்ஷண
மந்நிஷ்காமக்ஷ்மீஹயாநநம்। ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய ஸதாசார்யயோகிவம்
ஶமஸம்பவ: ॥ ஶேஷாதிப்ரதாவேஶாவஸ்தாவஸ்தாதி ஸ்ரீவைஷ்ணவமத
ப்ரியம்। ஸஹ்யாவேக்ஷாவஶாத்ஸஹ்ய: க்ஷமவ்யம் ந்யூநதாதிகம் ॥

இந்த வைதிகவிஜய ப்ரஸூநங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த மஹாஸபையில் மிதஜ்ஞனை அடியேன் அத்யாஸநம் வஹிக்க அநர்ஹனாக இருந்தபோதிலும் மஹாராஜ ஸதஸ்ஸில் போலே ஸதஸ்யர்களுடைய நியமநமஹிம்யுசக்திகளாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த மஹிமையைப்பற்றி ஸங்க்ரஹமாக விஜ்ஞாபிக்கிறேன். ந்யூநாதிரேகங்களை க்ஷமிக்க ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்தமென்கிற ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்தமானது "த்ருஷ்டவத்ருஷ்டஹாநாதநதிவிஷயஸாமஞ்ஜஸ்யாதபாயாத் சாஸ்த்ரைகாவசேயே விஹதிவிரஹிதே நாஸ்திகத்ரஸ்தஹாநாத் - ந்யாயோபஜ்ஞம் ப்ரபத்தம் பஹுவிதமதுநா யாதநோபேயப்ரபந்நம் ஸ்வைரப்ரோஷ்டாதகம் ஸத்ப்ருதீம் வைத்ருர்விதவிஷ்டதத: ஸம்பூர்ணம் உபபூர்ணம்:" என்று ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகர் அவனை திருவேங்கடமுடையானருளிச் செய்தபடியே "ஸ்ருதி: ப்ரத்யக்ஷமைதிஹ்யம் அநுமாநஸ் சதுஷ்டயம்" என்று ஸ்ருதிப்ரத்யக்ஷமான ப்ரத்யக்ஷாநுமாநசப்தப்ரமாணங்களுடைய ஆநுகூல்யத்தினாலும் - ப்ரமாணவைலக்ஷண்ய ப்ரமேயவைலக்ஷண்ய ப்ரமாத்ருவைலக்ஷண்யங்களாலும் "மேயம் விஷ்ணுர் வேதவாதாஸ்து மாநம் மாதாரஸ்து ப்ரஹ்மணா ஸத்வநிஷ்டா: - உசஸம் தேஷாமைகாந்த்யம் ப்ரதீத: கீர்த்யப்ராப்யே தாத்ருசாத்ருஷ்டை: கிமந்யை:" என்கிறபடியே மிகவும் ஸ்ரேஷ்டமானது.

ப்ரமாணவைலக்ஷண்யமாவது - ப்ரமாணாந்தராவிரோத - தோஷாஜந்யத்வ - ஸஜாதீய ப்ரமாணைககண்ட்ய - ஸர்வஸந்த்யாயாநாத்ருஷ்டத்வமாக நான்கு விதமாகவும், சப்தப்ரமாணத்தில் உபக்ரமாதி ஸம்ஹாராத்யாஸாபேக்ஷதா ஜ்யாசோத்யாதோபபத்தி - ஸத்வவியதார்த்தயுக்திம் முகங்கள் வசிகரங்களாகவும் இருக்கின்றது.

ப்ரமேயவைலக்ஷண்யமாவது - ஜகத்காரணத்வ - ஸகலஸித்தப்ரமாண வேத்யத்வ - ஸர்வாதாரத்வ - ஸாக்ஷிகப்ரமாண வேத்யத்வ - அத்யாத்மப்ரமாண வேத்யத்வ ரூபவத் சதுஷ்டயம்.

ப்ரமாத்ருவைலக்ஷண்யமாவது - ஹரிப்ரஸாதஸம்பாத நாராயணத்வ - நித்யஸூரிஸேவகத்வ தாரரூபவத்வ - ஆசார்யத்வ

ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிபிஸ்தயா ப்ரப்ரதமம் - ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகமேவ தத்வத்ரயம்.

இந்த ஸித்தாந்தஸித்தங்களான அர்த்தங்கள், தத்வம் - ஹிதம் - புருஷார்த்தமும் என்று மூன்றுவிதங்கள். தத்வம் - என்பது ப்ரமாணத்தால் அறியக்கூடியது. அது, அசேதநம் - ஜீவாத்மா - ஈச்வரன் - என்று மூன்றுவிதம். அசேதநம் என்பது, த்ரிகுணம் - காலம் - சுத்தஸத்வம் - என்று மூன்றுவிதம். த்ரிகுணம் என்பது, ப்ரக்ருதி: - மஹாந் - அஹங்கார: - ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ரு - கர்மேந்த்ரியங்கள் ரு - மனஸ் - தந்மாத்ரங்கள் ரு - ஆகாசாதிபூதங்கள் ரு - ஆக ப்ராக்ருத தத்வங்கள்—உச விதம்.

காலம் என்பது, தத்பரை - விநாடி - நாழிகை - முஹூர்த்தம் - திநம் - பக்ஷம் - மாஸம் - வர்ஷம் என்று எட்டு விதம்.

சுத்தஸத்வம் என்பது, ப்ராக்ருத தத்வங்கள்போல் உச விதம் என்று சிலர். இந்த்ரியங்கள் கக - பூதங்கள் ரு - ஆக கசு தத்வங்கள்தாம் என்று சில ஆசார்யர்களின் அபிப்ராயம். இது ஸ்ரீவைகுண்டாதி ரதிவ்யபோகஸ்தாந போக்யபோகோபகரண தேஹேந்த்ரிய விஷயாதிகளாக இருக்கின்றது.

ஜீவாத்மாக்கள், பத்த: - முக்த: - நித்ய: என்று மூன்றுவிதம்.

ஈச்வரன் - ஸத்யகாமத்வாதி ஸ்வரூப நிரூபகதர்மவத்வம் - ஜகதுபாதாநகாரணத்வம் - நிமித்தகாரணத்வம் - ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார அந்த:ப்ரவேசநியமந ஐச்வர்யம் மோக்ஷாதி ப்ரதாநகர்த்ருத்வம் - ஜ்ஞாநாதிகாருண்யாத்யநந்தகல்யாணகுண பூர்ணத்வம் - பரவ்யூஹவிபவஹார்த்தார்ச்சாத்யநந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹவத்வம் - ஸ்ரீமாந் நித்யவிபூதிமத்வம் - தேவீ பூஷணாயுதபரிஜநபரிச்சத உபாயத்வ ப்ராப்யத்வவிசிஷ்டனான ஸ்ரீமந்நாராயணன்.

இவைகளில் ஸாத்த்வஸத்வ ஸர்வநிஷ்ப்ரயோஜநமாகையால், அதை ஈச்வர ஸ்வரூபத்தில் அந்தர்ப்பாவம் பண்ணி, ப்ராக்ருத தத்வம் ௨௪, ஜீவாத்மா, காலம், ஈச்வரன் ஆக ௨௭ என்றும், காலத்தை வேதாந்தங்களில் விசேஷணமாக அந்தர்ப்பாவித்து ஈச்வரனை ௨௬-வது என்றும் "ஷட்விம்சக இத்யாஹு: ஸப்தவிம்ச மதாபரே" என்று ச்ருதிகள் சொல்லுகின்றன. இப்படி தத்வங்கள் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டன.

ஹிதம் - என்பது வைராக்ய பூர்வக மோக்ஷ ரூபமான புருஷார்த்தங்களுக்கு அத்ருஷ்ட த்வாரா உபாயமானது.

இது "பரமாய காரணம் ப்ரஜ்ஞாந ஹேதோர் நாராயண ப்ராப்திஸ் ஸாதநாய:" - என்று ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. இதில் மோக்ஷஸாதநம் பக்தி ப்ரபத்திகள்.

புருஷார்த்தம் என்பது வைராக்ய பூர்வகங்களும் நித்யாநந்த ஸர்வஹிதமான மோக்ஷமாகிற ப்ரயோஜநமும்.

கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட தத்வங்களில் பஞ்சபூதங்களும் ஜீவாத்மாவும் காலமும் ப்ரத்யக்ஷஸித்தங்கள். மற்ற ஆகாசாதீந்த்ரிய பஞ்சதந்மாத்ர ப்ரக்ருதி மஹதஹங்கார ரூபமான விம்சதி தத்வங்களும் "மஹத: பரமவ்யக்தம் ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காரா: ஆகமஸித்தா:" என்கிறபடியே வேதைக வேத்யங்கள். இவைகளின் ப்ரமாணங்கள் :—

"ஆகாசாத்வாயு: வாயோரக்நி: அக்நேராப: அத்ப்ய: ப்ருதிவீ" "தந்மாத்ராணி பூதாநி பவந்தி" "ஸாத்விகாஜ்ஜாயதே ப்ரமாண இந்த்ரியாணீதி" "ஸாத்விகோ வைகாரிக: ராஜஸஸ் தைஜஸ:" "தாமஸோ பூதாதி:" "ஸத்த்வரஜஸ்தமஸாம் ஸாம்யாவஸ்தா ப்ரக்ருதி:" "அஜாமேகாம் லோஹித

ஶாஸ்த்ரஜ்ஞம் ப்ரஹ்ம ப்ரஜாநாம் ஜநயந்தீம் ஸர்வபூதாநாம் - ஸர்வஜ்ஞ ஹ்யேஷ ஜந்தோர்நிஹிதோ நிஶ்சேத ஜகாதிதம் ஸகல மோஹாந் மாஶோசாந்த்: ”- “ஸர்வஶக்தி ஸமாஶ்ரய:” “ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்” “நாராயண: பரம் ப்ரஹ்ம” “ஸ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ” இத்யாதிகள்.

த்ரிஷ்வ வந்நந்தத்யாஹாவாச - என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஸ்வஸித்தாந்தத்தில் ப்ராமாணிகாஸம்பூர்ணமும் இல்லையென்று ஸாதித்ததனுல் இதரமதங்களில் ப்ராமாணிக தத்த்வாபாவம் ஸித்தமாகின்றது. எந்த எந்த மதத்தில் எந்த எந்த தத்த்வாபாவம் என்பது ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது.

பௌத்தர்களில் மாத்யமிகர்கள், ‘ஶூந்யமேவ தத்த்வம் ஶூந்யாபத்திரேவ மோக்ஷ:, மற்றவைகள் ஸம்வ்ருதிரூப அஜ்ஞாநத்தால் கல்பிதங்கள், மித்யாபூதங்கள்’ என்று தத்த்வத்ரயத்தையும் அபலபிக்கிருர்கள்.

பௌத்தர்களில் யோகாசாரர்கள், ஜீவதத்த்வத்தை க்ஷணிகமாக அங்கீகரித்து அதன் நித்யத்வத்தையும் மற்ற இரண்டு தத்த்வங்களையும் அபலபிக்கிருர்கள்.

ஸௌத்ராந்திக பௌத்தர்கள், ஆகாஶம்தவிர நான்கு பூதங்களையும் இந்த்ரியங்களையும் ஜீவாத்மாக்களையும் அங்கீகரித்து பூதங்களில் ஸ்திரத்வத்தையும் ப்ரத்யக்ஷ விஷயத்வத்தையும் ஜ்ஞாநநித்யத்வத்தையும் மற்ற தத்த்வங்களையும் அபலபிக்கிருர்கள்.

வைபாஷிக பௌத்தர்கள், ஸௌத்ராந்திகர்போல் தத்த்வங்களையும் பூதங்களின் ப்ரத்யக்ஷ விஷயத்வத்தையும் அங்கீகரித்து மற்றவைகளை அபலபிக்கிருர்கள்.

சார்வாகர்கள், பஞ்ச பூதங்களையும் அவைகளின் பரிணும மான சரீரத்தையும் அங்கீகரித்து தேஹத்துக்கே ஜ்ஞாத்ருத்வம் சொல்லி

மற்ற தத்வங்களையும் தேஹாதிரிக்தாத்மஸத்த்வத்தையும் தத்த்வாதிகளையும் அபலபிக்கிறார்கள்.

ஜைநர்கள், பஞ்சபூத இந்த்ரியங்களையும் ஜீவாத்ம தத்த்வங்களையும் அங்கீகரித்து மற்ற தத்வங்களை அபலபிக்கிறார்கள்.

இந்த ஆறுவகையாரும், வேதப்ராமாண்யத்தை அங்கீகரிக்காததனால் வேதபாஹ்யர்களாகிறார்கள்.

வேதப்ராமாண்யவாதிகளில் நிரீஶ்வரஸாங்க்யர்கள், ப்ராக்ருதமான ௨௪ - தத்த்வங்களையும், நித்யஜீவாத்மாக்களையும் அங்கீகரித்து, ஜீவாத்மாக்களின் ஶேஷத்வஜ்ஞாநவிஶிஷ்டாப்ரயத்ந ஸர்வாதாராஶ்ரயத்வத்தையும் பரமாத்மாவையும் அபலபிக்கிறார்கள்.

ஸேஶ்வரஸாங்க்யர்கள், தத்த்வத்ரயத்தையும் ஸ்வீகரித்து ஈஶ்வரனுடைய ஜகதுபாதாந காரணத்வத்தையும் ஜீவாத்மாவின் ஶேஷத்வஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளையும் அபலபிக்கிறார்கள்.

யோகமதஸ்தர்கள், ஈஶ்வரனுடைய உபாதாந காரணத்வத்தையும் நித்யவிபூதிஸ்வரூப நித்யவிக்ரஹாதிகளையும் அபலபிக்கிறார்கள்.

காணாதர்கள், பஞ்சபூத ஷட்விம்ஶ ஜீவேஶ்வரர்களைத் தவிர மற்ற தத்த்வங்களையும் ஜீவாணுத்வ ஈஶ்வரோபாதாநத்வங்களையும் நித்யாநந்த ஈஶ்வரப்ராப்திரூப மோக்ஷத்தையும் ஶப்தப்ராமாண்யத்தையும் அபலபிக்கிறார்கள்.

கௌதமமதஸ்தர்கள், வேதாவதாரஶேஷித்வ ஈஶ்வரோபாதாநத்வ பஞ்சபூத ஷட்விம்ஶாதிஸித்த ப்ராக்ருத தத்த்வங்களை நிராகரிக்கிறார்கள்.

வையாகரணர்கள், ஶப்தப்ரஹ்மரூபமான ஶப்தப்ரஹ்மநித்ய ஸ்ருஷ்ட்யாதி ப்ரஹ்ம ஜகத்காரணத்வாதிகளை அபலபிக்கிறார்கள்,

நிர்விசேஷ ப்ரஹ்மவாதிகள், வேததாத்பர்ய விஷயமான ஸவிசேஷ ப்ரஹ்மத்வ ஸமஸ்த ஸத்யத்வ ஸகலகாரணத்வ ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளையும் ஸ்ருஷ்டிப்ரளய மோக்ஷாதிகளையும் அபலபித்து ஸ்வமதாநுகுண வேதாந்த வாக்யங்களை கடாக்ஷ நாத்ருஷ்ட ஸாரமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

பாசுபத மதஸ்தர்கள், தத்த்வத்ரயத்தையும் ஒப்புக்கொண்டு, "நப்ரஹ்மா நேசாந:" என்று ப்ரகரணோபக்ரமத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்ட ருத்ரனுக்கு ஜகத்காரணத்வத்தை அங்கீகரித்து ஸகல ச்ருத்யாதிஸித்தமான ஸ்ரீமந்நாராயண காரணத்வத்தையும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாதிகளையும் அபலபிக்கிறார்கள்.

அத்வைத மதஸ்தர்கள், ருத்ராவதாரமான ஸ்ரீசங்கராசார்யர் தான் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார கர்த்தாவாகையால், ஸம்ஹார ப்ரகரண ப்ரதிபாதகமான "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்ம" இத்யாதி ச்ருத்யர்த்தத்தையும் தத்த்வத்ரய ஸத்யத்வத்தையும் மாத்ரம் அங்கீகரித்து பேதச்ருதி ஸித்தமான ஜீவாத்மாக்களின் நித்யத்வ ஜீவபராத்ம பேதங்களையும் கடகச்ருதி ஸித்தங்களான ஸமஸ்த ஸவிசேஷத்வ ஸகுண ப்ரஹ்ம ஸ்வரூப கல்யாணகுணாதிகளையும் தத்த்வத்ரய ஸ்வரூப நித்யத்வாதிகளையும் நிராகரிக்கிறார்கள்.

த்வைத மதஸ்தர்கள், வாயுதேவாவதாரமான ஸ்ரீ ஆநந்த தீர்த்தர் தான் ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவாகையால், ஸ்ருஷ்டி ப்ரதிபாதகமான "ப்ரஜாபதி: ப்ரஜா அஸ்ருஜத" இத்யாதி ச்ருதிகளாலும், "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீசநீசௌ" இத்யாதி பேதச்ருதிகளாலும் ஸித்தமான ஜீவ பராத்மாக்களுடைய பேதத்தை மாத்ரம் அங்கீகரித்து, கடகச்ருதி ரூபமான "யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம் யஸ்யாத்மா சரீரம்" இத்யாதிவாக்ய ஸித்தமான ஸர்வானுடைய சேதநாசேதந சரீரத்வத்தையும் அபலபித்து ஐக்ய

ப்ரயோஜனமான அத்வைத ச்ருதிவாக்யத்தையும் "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" இத்யாதி ச்ருதி ஸித்தமான வாக்யார்த்தங்களுடைய ஸமந்வய ப்ரகாரத்தோடு ஸமஸ்த ஸாம்யாதிகளையும் ப்ரகாசிக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தமோ வென்றால், ப்ரத்யக்ஷ ஸமஸ்த ஜீவாத்மவஸ்து அநந்த ஸித்த ப்ரபஞ்ச ஸமஸ்த வாய விசேஷாத்மகமான ப்ரஹ்மாத்மவஸ்து ஸிந்து தத்வ ரூப பேதாபேதாவிருத்தமாய், வேதஸ்ம்ருதி வேதச்ருதி ஸர்வஸ்ருதிக்ரம ச்ருதித்ரய வாக்யார்த்த நிர்வாஹகமாய், பாஞ்சராத்ர ப்ரமாண ஸௌஷ்டவ ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தக ஸௌஷ்டவ ஸம்பத்ய யுக்தமாய், "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்றும் "ஏஷாநுப்ரஹ பூர்வ பரமேஷ்டி ஸர்வவிசேஷ்ய ப்ரவர்த்தக:" என்றும் ஶ்ருதிப் படி ஸமஸ்தகல்யாண ஶ்ரிய:பதியான நாராயணனால் ஸ்ரீஹயக்ரீவ ரூபியாய் ஸ்ருஷ்டியில் ப்ரஹ்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு, பிறகு ப்ராசீந ஸௌஷ்டவ ஸம்பத்ய யுக்தர்களான வஸிஷ்டஶக்தி பராசராதிகள் முகமாய் ப்ரவர்த்திக்கப்பட்டு, ஸ்ரீபராசரரால் புலஸ்த்ய வஸிஷ்ட ப்ரஸாதாலப்த பரதேவதா பாரமார்த்ய ஜ்ஞாந ஸம்பந்நகமாக ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீவ்யாஸ பகவானால் ஸர்வார்த்த ப்ரதிபாதகமாய் பாரதாதிஷு "தத்த்வம் ப்ரதிபாத்ய" "ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந:"-இத்யாதி ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களாலும் ஸ்ரீபகவத்கீதாதிகளிலும் ந்யாயாநுபபந்நமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீபோதாயன பகவானால் ப்ரஹ்மஸூத்ரவ்ருத்தி க்ரந்தத்தில் விஸ்தாரமாய் நிரூபிக்கப்பட்டு, பிறகு, நித்யஸூரிகளின் அவதாரமான ஆழ்வார்களான டங்க த்ரமிட குஹதேவ ப்ரஹ்மநந்தி யோகிகளால் பாஷ்யவ்ருத்த்யாதி ரூபேண ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டு, பிறகு ஸ்ரீயாமுநமுனி பராங்குச நாதமுனி ப்ரஸ்ருதிமமாய், கலியுகம்-௩௲௲ வருஷம் வரையில்

ப்ரவர்த்தநம் பண்ணப்பட்டு, பின்பு ஸ்ரீ பரவாஸுதேவ லக்ஷ்மீ விஷ்வக்ஸேந க்ரமமாக பராங்குஶ ரூபரான நம்மாழ்வாரிடத்தில் ப்ரவர்த்தித்து நம்மாழ்வாரால் ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ர வ்யாக்யா ரூபமான திருவாய்மொழி ப்ரவ்ருத்தி ப்ரவசநங்களால் கலியின் ஆதியிலேயே ஸர்வஜநஸாதாரணமாக ப்ரசுரம்பண்ணப்பட்டு, கலி - [illegible] - வருஷத்தில் ஸ்ரீ நம்மாழ்வாரால் யோக தசையில் ஸ்ரீ நாதமுனிகளிடத்தில் ப்ரவர்த்தித்து ந்யாய தத்வ யோக ரஹஸ்யங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, பிற்பாடு உய்யக்கொண்டாரென்கிற புண்டரீகாக்ஷயோகியாலும் மணக்கால் நம்பியென்கிற ஸ்ரீராமமிஶ்ர யோகியாலும் ப்ரவர்த்தநம் பண்ணப்பட்டு, ஸ்ரீ ஆளவந்தாரென்கிற ஸ்ரீ யாமுநாசார்யரால் ஆத்மஸித்தி - ஸம்வித்ஸித்தி - ஈஶ்வரஸித்தி - மஹாபுருஷநிர்ணய - ஆகமப்ராமாண்ய - ஸ்தோத்ர ரத்நங்களான ப்ரபந்தங்களால் நிர்வஹிக்கப்பட்டு, பிறகு ஸ்ரீ பெரியநம்பி திருமலையாண்டான் திருக்கோட்டியூர்நம்பி முதலிய ஆசார்யர்களால் ப்ரவர்த்தநம் பண்ணப்பட்டு, பின்பு "பொலிக பொலிக பொலிக போயித்துவல்லுயிர் சாபம்" என்கிறபடியே கலிதோஷ நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக கலியின் தோஷத்தினால் கொஞ்சம் மாலிந்யத்துக்கு இடமுண்டானபோது தர்ஶந ஸம்ப்ரதாயத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டியதற்காக ஸ்ரீ பரவாஸுதேவனுடைய நியமநத்தினால் தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் என்கிறபடியே ஸர்வவித கைங்கர்யபரரான ஸ்ரீ திருவநந்தாழ்வான் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரராக அவதரித்து ஸ்ரீ பகவதாஜ்ஞாநுப்ரவிஷ்டரான ஸ்வாமியால், வேதார்த்த ஸங்க்ரஹ - கத்யத்ரய - நித்ய - ஸ்ரீ ஸார - தீப - பாஷ்யாதி க்ரந்தங்களாலே ஸகல ப்ரதிவாதி நிரஸந பூர்வக ஸித்தாந்த ஸ்தாபநத்தினாலும் ௧௨௲ ஸச்சிஷ்யபரமைகாந்திகள், ௭௪ ஆசார்யர்களுடைய பரீக்ஷணங்களாலும் ப்ராசீநாநுஷ்டாந அநுஷ்டாபநங்களாலும் ஸம்ரக்ஷிக்கப்பட்டது.

பிறகு, ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரால் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட லக்ஷ்மீவிஶிஷ்ட நாராயணோபாயத்வ ப்ராப்யத்வ விஷயமாகவும் ஶரணாகதிஸம்ஹாரவாதாவ்ருத்திவாதங்களில் நாநாஶப்தாதி பேதாதி த்யாதிஸூத்ரங்களில்

நிர்ணயிக்கப்பட்டதும், ஶரணாகத்யாதிமந்த்ரத்ரயத்தில் ஸூ க்ஷ்மமான பக்திப்ரபத்திரூப உபாயங்களின் விஷயத்திலும் ஸ்ரீபாஷ்யாநுஸந்தித கைவல்யரூப புருஷார்த்த விஷயத்திலும் பரமபுருஷார்த்த விஷயமான தத்க்ரம ந்யாயஸ்வரூபத்திலும் அபஶூத்ராதிகரண பாஶுபதாதிகரணாம்ஶாதிகரணாதி நிர்ணீத ஜாதிபேத விஷயத்திலும் விஹிதகர்மாஸ்வரூப கைங்கர்யவர்த்யாதி ஸம்ருத்தி நிர்ணீதவர்ணாஶ்ரமதர்ம விஷயத்திலும் அவிவேகதோஷத்தாலுண்டான அஜ்ஞான ஸம்ஶயவிபர்யயங்களை நிவர்த்தித்து, “அந்தணர் அந்தியர் எல்லையில்நின்ற அனைத்துலகும்” என்கிறபடியே ஸ்ரீஶங்கராதிகளும் உள்பட ஸகலவைதிகர்களும் தத்த்வஹித புருஷார்த்த ஜாதிபேத வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை யதாவாயமுகமாய் தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டு அநுஷ்டாநரூப ஸமஷ்டிவ்யவரணாரவிந்தங்களில் விநிஷ்ணாதர்களாய் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அகில வெங்கடநாயகம் என்கிறபடி ஸ்ரீ திருப்பதி திருவேங்கடமுடையான் தானே ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேஶிகனாக அவதரித்து ஸ்ரீ ஹயக்ரீவோபாஸனம் செய்து த்ருதீய த்விதீய ப்ரயோகாதிகாரிகளின் விஶேஷஜ்ஞாநார்த்தமாக தத்த்வபதவ்யாதி அநேக த்ரிம்ஶத்ரஹஸ்ய - தேஶிகப்ரபந்தம் - அஷ்டாத்ரிம்ஶத்ஸ்தோத்ரஜால - ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸார - தத்த்வடீகா - தாத்பர்யசந்த்ரிகா - த்ரமிடோபநிஷத்ஸார தாத்பர்யரத்னாவளி - ந்யாயபரிஶுத்தி - ந்யாயஸித்தாஞ்ஜன - தத்த்வமுக்தாகலாப - ஸர்வார்த்தஸித்தி - அதிகரணஸாராவளி ப்ரப்ருதிகளாயும் யாதவாப்யுதய பாதுகாஸஹஸ்ர ஸங்கல்பஸூர்யோதய ப்ரப்ருதிகளாயும் விம்ஶத்யுத்தரஶத திவ்யக்ரந்தங்களைச் செய்தருளி, ப்ரவசநாநுஸந்தாநாநுஷ்டாநங்களாலும் ஸ்வாத்யாயோபாஸனங்களாலும் திவ்யதேஶங்களில் ப்ரவசனபாராயண ஸேவநங்களாலும் அபிவ்ருத்தி செய்து, இந்த திவ்யக்ரந்தங்கள் ஸகலஶ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாகம ஸம்ஹிதா ஸாரதம ஶாஸ்த்ர ப்ரத்யக்ஷமானபடியை ஜகதீதலவர்த்தி ஸகலவைதிகர்களும் அறிந்து விஶ்வஸித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி இந்த க்ரந்தங்களை ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீரங்கநாயகன் ஸந்நிதியில் ஸகல வித்வத்ஸங்கத மஹாஸபையில் அரங்கேற்றின காலத்தில் ஸ்ரீரங்கநாயகனால் இந்த க்ரந்தங்களின் ப்ரமாண ப்ரமேயவ

ஸத்ரஸம்ஸவங்கள் ஸூஸ்பஷ்டங்களாக இருப்பதைத் திருவுள்ளம் பற்றி சிஷ்யர்களிடத்தில் உபதேசித்து, 'வேதாந்தஶாஸ்த்ரத்தினுடைய ஸகலஹித ப்ரவர்த்தனாய ஜாதி ஹேது வர்ணாஶ்ரம யோக்யர்கள் ஸ்வாமி ஸாதித்ததுதான் ப்ராமாணிகம்; இந்த க்ரமமாகத்தான் ஜகத்தில் அநுஷ்டானம் நடக்கவேண்டியது,' என்கிற தாத்பர்யத்தினால் ஸ்வாமிக்கு 'வேதாந்தாசார்யர்' என்கிற விருதமும், ஸ்ரீரங்கநாயகியால் மற்ற 'தத்வப்ரகாஶன ஸித்தாந்தமணி தந்த்ர ஸித்தாந்த ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸ்வாமி ஸாதிக்கிற அர்த்தம்தான் ப்ராமாணிகம்; அதையே ஜகத்தில் அங்கீகரிக்கவேண்டியது;' என்கிற திருவுள்ளத்தினால் ஸ்வாமிக்கு 'ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர்' என்கிற விருதமும், ஸபையிலுள்ள ஸகல வித்வான்களாலும் ஸ்வாமியினுடைய ஸ்ரீஸூக்தி ப்ரஸ்ருதிகளால் அநிர்வசனீயமான கவிதாவாதர்யத்தையும் ப்ரதிவாதி நிரஸன ஸாமர்த்ய ஸித்த ஸ்வபாவகமான யுக்திவைசித்ர்ய ஸாமர்த்யத்தையும் ப்ராமாணிக தர்க்க கௌஶலத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஸ்வாமியின் திவ்யஸூக்தியே காவ்யலக்ஷண லக்ஷ்யம்; ஸ்வாமியின் ப்ராமாண்ய யுக்திகளே ஸர்வ வேதாந்த ஜீவ்யம்' என்கிற தாத்பர்யத்தினால் ஸ்வாமிக்கு 'கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹம்' என்கிற விருதமும் கொடுக்கப்பட்டது.

இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்திகளனைவரும் அறிந்து ஸர்வவாதி ஸம்மதங்களிலும் ஸ்வாமி ஸாதித்ததையே ப்ராமாணமாகவும் ஸ்ரீ திருவேங்கடமுடையான் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய நியமனமாகவும் ஸ்வீகரித்து, (இந்த) ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸித்தாந்தத்தில் இந்த தேசிக ஸம்ப்ரதாயமே ஸகல ஜகதுஜ்ஜீவக ஸம்ப்ரதாயமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸ்ரீதேசிகன் திருவடிகளான ஸ்ரீப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வாமியால் ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ திருநாராயணபுரம் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வாமி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும், ஸ்ரீ ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வாமியின் ப்ரஶிஷ்யராகிய ஸ்ரீ ஆதிவண் ஶடகோப மஹாதேசிகனால் ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ அஹோபில மட ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும், ஸ்ரீ ஆதிவண் ஶடகோப மஹாதேசிகனாலும் ஸ்ரீ வரத விஷ்ண்வாசார்யராலும் ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயத்தில் அந்வயித்த ஸ்ரீ திருக்குடந்தை தேசிகனென்கிற ஸ்ரீ மாவா

ஸ்வாமி தேஶிகனால் ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ முநித்ரய ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும், இன்றளவாக ஶாஶ்வதமாக அநுஷ்டித்து வைதிக ஸார்வத்ரிக ஸகல ப்ராயஶ்சித்தங்களையும் கைக்கொள்ளுகிறார்கள்.

இது தவிர, ஸ்ரீ தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களாகிய ஸ்ரீ தொட்டாசார்யர், ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் முதலிய ஆசார்யர்களும் ஸ்ரீ தேஶிக திவ்யஸூக்தி ஸம்ஹிதையைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸம்ப்ரதாயத்தில் அந்வயித்து ஸ்ரீ பாஷ்ய ஸஹஸ்ராதி க்ரந்த காலக்ஷேபம் செய்து, ஸ்வாமியின் ஶததூஷணீ ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனமாகிய ஸம்ஹாரத்தையும் ஸ்ரீ தேஶிக வைபவ ப்ரகாஶிகையையும் ஸ்ரீ தொட்டாசார்யரும், ஸ்ரீ தேஶிக ப்ரபாவ விஷயமான ஸ்துதி ரத்நமாலிகையை ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணனும் செய்தருளி, தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாயமான ஸ்ரீ வாநமாமலை மடம் முதலியவற்றிலும் இன்றளவும் ஸ்ரீ பாஷ்ய கீதா பாஷ்யாதி க்ரந்தங்கள் ஸ்ரீ தேஶிகருடைய ஸம்ப்ரதாயப்படியே ப்ரவசநம் நடந்துவருகிறது.

இந்த ஸ்ரீ விஶிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தில் நிர்ணீதமான ப்ரதாந விஷயங்களாவன :— 1. பரதேவதா பாரமார்த்யம், 2. பக்தி ப்ரபத்திகளின் நிஷ்க்ருஷ்டமான ஸ்வரூபம், 3. ப்ரபத்யாதி நிஷ்டர்கள் இங்கு செய்யவேண்டிய பஞ்ச கைங்கர்யங்கள், 4 வர்ணாஶ்ரம தர்மாநுஷ்டாந விஶேஷம், 5. இங்கு அபேக்ஷிக்காமலே பகவத் க்ருபா மாத்ரத்தாலே கிடைக்கக்கூடிய புருஷார்த்தங்கள், 6. தேஹாவஸாநத்தில் கிடைக்கக்கூடிய ஸமஸ்தாரஹித அர்ச்சிராதிகதி பூர்வக தேஶவிஶேஷ ப்ராப்தி அபரிச்சிந்நாநந்தரஸபகவதநுபவ கைங்கர்யாதிகள், 7. ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஜந்மத்தினுடைய பஹுஜந்ம ஸுக்ருத லப்யத்வம் முதலியன.

இதில், பரதேவதா பாரமார்த்யமாவது, ஸ்ரீ விஶிஷ்டனான நாராயணனுடைய ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வம். இதற்கு ப்ரமாணம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. உபநிஷத்துக்கள், ‘கஶ்ச த்யேய:’ என்று மோக்ஷார்த்தமான த்யாநத்திற்கு விஷயன் யாரென்று ப்ரஶ்நம் பண்ணிக்கொண்டு ‘காரணந்து த்யேய:’ என்று ஜகத்காரணமான வஸ்துவே மோக்ஷார்த்தம் த்யேயமென்று நிஷ்கர்ஷித்தன. பிறகு, ஜகத்காரண வஸ்து யாரென்று விசாரிக்கும்போது ‘ஸதேவ ஸோ

இதமக்ர ஆஸீத் - ஏகமேவ தத்தேதம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத் - ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் - ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே - நஸந்நசாஸச் சிவ ஏவ கேவல: - ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் - ந ப்ரஹ்மா நேஶாந: நேமே த்யாவாப்ருதிவீ - ஆநீதவாதம் ஸ்வதயா ததேகம்’ இத்யாதிகள் ஜகத்காரண வஸ்துவை நிரூபிக்கின்றன. இதில் ‘யயா தர்மமதர்மஞ்ச கார்யஞ்சாகார்யமேவ ச | யதாவத் ப்ரஜாநாதி புத்திஸ்ஸா பார்த்த ஸாத்த்விகீ’, ‘அயதாவத் ப்ரஜாநாதி புத்திஸ்ஸா பார்த்த ராஜஸீ | அதர்மம் தர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா - ஸர்வார்த்தாந் விபரீதாம்ஶ்ச புத்திஸ்ஸா பார்த்த தாமஸீ’ இத்யாதி கீதாவாக்யத்தின்படி ஜந்மாந்தர கர்மாநு குணமான ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸாதிகாரிகளின் புத்திகளுக்கு அநுரூபமாக ஶ்ருத்யர்த்த நிர்ணயம் உண்டாகிறது. ‘ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந் மதுஸூதந: | ஸாத்த்விகஸ்ஸ து விஜ்ஞேயஸ் ஸ வை மோக்ஷார்த்தசிந்தக:’, ‘‘பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே | வாஸுதேவஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:’’ என்கிறபடி ஜாயமாந தஶையில் மதுஸூதந கடாக்ஷமுள்ள ஸாத்விகோத்தமாதிகாரிக்குத் தத்வ நிர்ணயம் பண்ணவேண்டிய ப்ரகாரத்தை ஸ்ரீ தேசிகன், ‘‘அபேதாக்யம் பேதமேதாக்யம் த்ரிவிதமபிமதா [illegible] த்ரயாணாம் ஶ்ருதீநாம் [illegible] நிபுணம் [illegible] யதே நமஸ்தே | [illegible] ஸ்ரீநாராயணோ ந: [illegible]’ என்று அருளிச்செய்தார்.

அபேதாக்யம் என்பது, ஜீவாத்மாக்கள் பரஸ்பரமும் பகவானோடும் அபிந்நர்கள் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இது ஜீவாத்மாக்களுக்கு ‘‘[illegible]’’ என்கிற அநுமாநத்துக்கும், ‘‘ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ’’ ‘‘நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந்’’ என்று ஜீவாத்மாக்கள் நித்யர்களென்றும் அநேகர்களென்றும், பகவான் நித்யனென்றும் ஜீவர்

களுக்கு பலப்ரதனென்றும் சொல்லுகிற பரஸ்பர ஸ்ருதிப்ரமா ணங்களுக்கு விருத்த மாகையால் வாதிக்கப்பட்டது.

தேவதைக்யம்:—இதி ஸ்லோகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்கள் அநேகர்களேயாகிலும், வேதத்தில் இந்த்ர வாயு ஶப்தங்களாலே சொல்லப்படுகிற தேவதைகள், ஒரு ஆத்மாவுக்கு ராமக்ருஷ்ணாத் யவதாரங்கள்போல ஶரீரபேதமே தவிர ஆத்மபேத மில்லை என்று சிலர் சொல்கின்றனர். இதுவும் பூர்வ கர்மாநுகுணமாக அந்தந் தத் தேவதைகளுக்கு ஸ்ருஷ்டி ப்ரகாரத்தைச் சொல்கிற "யாந்யதாநி தேவநக்ஷத்ராணி இதராணி யமநக்ஷத்ராணி இதி" இத்யாதி ஸ்ருதிகளுக்கு 'விஶ்வஸ்ருஜாமயநம் ஸஹஸ்ர ஸம்வத்ஸரம்' என்று இன்ன இன்ன யஜ்ஞம் பண்ணினவர்களுக்கு இன்ன இன்ன தேவதாஸ்தாநம் என்றும், ஶதா ஸ்வமேதம் பண்ணின ஜீவாத்மாவுக்கு இந்த்ர பதவி என்றும் சொல்லும் ஸ்ருதி புராணாதி விருத்தம்.

த்ரிமூர்த்திஸாம்யம் - சிலர், ப்ருஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் ஸமர்களென்றும், மூன்று ஆத்மாக்களும் ஜகத்காரண மென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் "ஏகோ ஹ வை நாரா யண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேஶாந:" "ப்ரஜாபதி: ப்ரஜா ஸ்ருஷ்ட்வா ஸஹைவ" — "த்ர்யக்ஷ: ஶூலபாணி: புருஷோ ஜாயத" என்று நாராயணன் மாத்ரம் ப்ரளய காலத்தில் இருந்த தாயும் ப்ருஹ்ம ருத்ராதிகள் அப்போது இல்லை யென்றும், பிறகு உண்டானதாயும் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தம்.

ஏகாத்ம்யம்:—சிலர், ப்ருஹ்ம ருத்ர விஷ்ணுக்கள் ஒரு ஆத்மாவின் ஶரீரபேதமேதவிர ஆத்மபேதமில்லை யென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் "ராஜஸ்ஸ்ருஷ்டா ததைவாஹம் ப்ரஹ்மாணம் ஸ்ருஷ்டவாந் | ப்ரஹ்மா ஸ்ருஷ்டோ ஹி தேவ நாமானம் ஸம்ஹாரம் க்ருத: ||", "ஏதௌ த்வௌ விபுதஶ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ ஸ்ம்ருதௌ | ஆவாம் ததாம் தர்ஶயம் ஸமுத்தம் ததாபி கேஶவ நாமேவோது |" என்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தம்

அந்யோத்தீர்ணத்வம்:— சிலர் ப்ருஹ்மவிஷ்ணு ருத்ர ரூபர் களான மூன்று ஆத்மாக்களும் உத்தீர்ணமான ப்ருஹ்மத்தின் கார்யபூதர்களென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும், "நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம தத்வம் நாராயண: பர:" இத்யாதி ப்ரமாணவிருத்தம்.

உத்தரம்:— சிலர், த்ரிமூர்த்யந்தர்க்கத ருத்ரனே காரண மென்றும் மற்ற இருவரும் கார்யரென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும், "ந ப்ரஹ்மா நேஶாந" இதி ஸ்ருதி விருத்தம். ஆகையால், கீழ்ச் சொன்ன அஸத்ஶப்தம் விபக்த நாமரூப விபாகா வ்யக்தா வஸ்தாபந்ந அஹித பரமாகவும் விஶிஷ்டசேதநாசேதந ஶரீரக பகவத்பரமாகவும், அவ்யாக்ருத ஶப்தம் நாம ரூபவ் யாகரண ரஹித விதிவிதி ஶிஷ்ட ஸமஷ்டி ஸர்வ த்ரவ்யமாகவும், ஸச்சப்தம் ஸூக்ஷ்மாவஸ்த சிதசித்விஶிஷ்ட யாவதந்த சிதசித்விஶிஷ்ட ஸாமாந்ய வும், க்ஷேத்ரஶப்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞாதிக்ருத்ய ப்ரமாண பரிமாண பரமாகவும், ப்ருஹ்ம ஶப்தம் அநவதிகாதிஶய ப்ருஹத்த்வ விஶிஷ்ட பகவத் பரமாயும், ஹிரண்ய கர்ப்ப ஶப்தம், ஜீவஸமஷ்டி விஶிஷ்ட பகவத்பரமாயும், ஶிவ ஶப்தம் "ஸம்க்ஷேமோ சிவோ ..." இத்யாதிகளின்படியே ஸர்வமங்கள கரமாயும் நிர்வஹித்து ஸாமாநாதிகரண்ய ந்யாயத்தாலே இந்த ஶப்தங்களெல்லாம் நியத யோக ரூடமான நாராயண ஶப்தார்த்த ஸர்வ ஜகதுபாதாந ஜகந்நிமித்த விஶிஷ்ட ஸ்ரீபதிபரமாக ஸகல ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸ புராண ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ராதிகளாலும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

இப்படியே ஜ்ஞாநாதி ஶப்தங்கள், ஸாமாநாதிகரண்ய ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதி ஸ்வரூப நிரூபக தர்ம விஶிஷ்ட திருபமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ப்ரபத்தி விஷய ப்ரார்த்தநாதி ஶப்தங்கள் "த்வாமேவ ஶரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி ஸாத்யஸாதந பரமாக நிர்வபதிபத ந்யாயத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஸகுண நிர்குண வாக்யங்களில் அபச்சேதந்யாயத்தாலும், அத்யாரோபிதாபவாதந்யாயத்தாலும் நிர்க்குணத்வம் பூர்வபக்ஷம் பண்ணப்பட்டு உபக்ரம ந்யாய உபஸம்ஹார ந்யாய ஸாமாநாதிகரண்ய ந்யாயங்களால் ஸகுணத்வம் ஸித்தாந்திக்கப்பட்டது.

பக்தி ப்ரபத்தி நிஷ்டர்களுக்கு இங்குள்ள காலத்தில் "ஶரீராரம்பக கர்மணாம் ஸ்வாத்மநா ஶேஷம் ... । ... ஜாத்யாயிநாம் நித்யமேவமநுஷ்டாநம் ॥" "அநந்யாஶ்ச ... । ... நித்யாபியுக்தாநாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்" இத்யாதிகளால் அபேக்ஷிக் காமலே ஸர்வாபீஷ்டஸித்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பரம புருஷார்த்தரூபமோக்ஷமும் "வித்வேஷி ... லோகம் விதிக்ருத ... ஸஹிதமவிஸம்வாத்யா ..."

[illegible] என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

இப்படிப்பட்ட ஐஹிகாமுஷ்மிக புருஷார்த்தங்களைப் பெறக் கூடிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவாதிகாரி துர்லபனென்பது, “[illegible]” ‘[illegible]’ என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

ஆகையால், இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஜந்மமாகிற மஹா பாக்யத்தைப் பெற்ற நாம் எல்லோரும் ஏக மதிகளாயிருந்து ஒவ்வொருவரும் இந்த ஸபையைத் தங்களுக்கு ஸ்வகீயமாக பாவித்து, இந்த ஸபைக்கு மூலதநம் சேர்த்து, ப்ருஹ்ம வித்துக்களுக்கு ப்ரதி ஸம்வத்ஸரமும் விஶேஷ ஸம்மாநம் பண்ணி அவர்களை ஒவ்வொரு பகவத் ஸந்நிதிகளிலும் ப்ரவசநகர்த்தாக்களாக ஏற்படுத்தி, ப்ரவசநம் செய்வித்து, எல்லோரும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ஸாந்திபரர்களாக ஆகி, ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் பெற்று வாழும்படி “[illegible]” என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணின பார்த்தஸாரதி ஸம்ரக்ஷிப்பன் என்று அத்யவஸித்துப் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பிங்கள வரு
மார்கழி மீ 12வ.

தி. மா. வ. ஶேஷாத்ரி தாஸ:.

		அஶுத்தம்.	ஶுத்தம்.
பக்கம் 9	வரி 19	தாஸந	ஸச
9	20	தாஸஸ்வாவாஹ நாஸநம்	நிவாஸஸ்யப்ராஸந வாஹகா
9	22	அவதரித்து	அவதரித்தும்
9	23	ப்ரவிஷ்டான	ப்ரவிஷ்டருமான
9	24	ஸாஷ்ப்ராவ	ஸாஷ்ப்ராதிரவ
9	27	ப்ராவீந	ப்ரவவந
12	25	பஹுஜந	பஹுஜந்ம
12	31	காரணம்வயெப்ப:	காரணஞ்வயெப்ய:
13	22	ஸ்ரீசு	ஸ்ரீசாநு
13	27	ப்ரத்யக்ஷத்து	ப்ரத்யக்ஷத்திற்கும்
13	28	ஸூத்ரவ்ருத்தி	ஸூத்ராவ்ருத்தி
14	2	ப்ரமாணங்களுக்கு	ப்ரமாணங்களுக்கும்
14	3	ஷேபூலோகத்தில்	பூலோகத்தில்
14	9	தேவகீக்ஷத்ராணி	மதவக்ஷத்ராணி
14	10	ஶ்ருதிகளுக்கு	ஶ்ருதிகளுக்கும்
14	11	விஶ்வஸ்ருஜாயசாநம்	விஶ்வஸ்ருஜாசபநம்
14	14	புராணதி	புராணதிகளுக்கும்
14	26	தேவி	ராஜநு
15	5	ஸந்துஷ்டாவஸ்ஸார ஹிதபரமாகவும் விஶிஷ்டசேதநாசேதந	ஸந்துஷ்டாவஸ்ஸார ஹிதசேதநாசேதந
15	8	விஶிஷ்டயா வத்ஸா ந விதவிஶிஷ்ட பரமாகவும்	விஶிஷ்டயா வத்ஸா ந ஸமவஸ்தா மாகவும்
15	13	மங்களகரமாயும்	மங்களகரபரமாயும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

மதராஸ் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்

ஏழாவது வார்ஷிக மஹா ஸங்கத்தின் அறிக்கை.

சென்ற மார்கழி மாஸம் 12, 13, 14-தேதிகளில் (1917, டிஸம்பர் 26, 27, 28) தஞ்சாவூருக்கடுத்த திருக்கண்டியூர் ஸ்ரீ ஹரஶாபஹரன் ஸந்நிதியில், மதராஸ் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் ஏழாவது வார்ஷிக மஹா ஸங்கம் நடை பெற்றது. ஸ்ரீ. உப. திருமலை மாடபூசி சதுஶ்ஶாஸ்த்ர வேத கல்பதரு ஶேஷாசார்ய ஸ்வாமி அக்ராஸநாதிபத்யத்தை க்ருபையுடன் வஹித்தார். 12-ம் தேதி புத வாஸரம் ப்ராத: மகர லக்நத்தில், ஸதஸ்யரெல்லாரும், ஸ்ரீ. உப. ஶேஷாசார்ய ஸ்வாமியை பூர்ண கும்ப புரஸ்ஸரமாக வேதகோஷ மங்கள வாத்யத்துடன் வீதி ப்ரமணம் செய்வித்து, ஸந்நிதி ப்ராகாரத்தில் ஸதஸ்ஸுக்காக க்லுப்தமாகி இருந்த ஸந்நிவேஶத்திற்கு எழுந்தருளிப்பண்ணிக்கொண்டு போனார்கள். அநேக வைதிக வித்வான்கள் லௌகிக வித்வான்கள் லௌகிக ப்ரபுக்கள் எல்லாரும் அக்காலத்தில் அந்த ஸதஸ்ஸை அலங்கரித்தனர். முதலில், இந்த ஸதஸ்ஸின் ஆதித்ய க்ருத்துக்களாக இருந்த அந்த ஸ்தல வாஸிகளான ஸ்வாமிகளின் நியமநத்தின்பேரில், திருவையாறு ஸம்ஸ்க்ருத பாடஶாலை அத்யக்ஷரான ஸ்ரீ. உப. வேதாந்தாசார்ய ஸ்வாமி, ஸதஸ்ஸை ஸ்வாகத ப்ரஶ்ந பூர்வகமாக ஆஹ்வாநம் செய்தார். அதற்குப் பிறகு அக்ராஸநாதிபதியின் உபந்யாஸம் நடைபெற்றது. மற்றும் ஒரு உபந்யாஸத்திற்கு அவகாஶம் மிதமாக இருந்தபடியால், அக்ராஸநாதிபதி விஷயமாகவும் ஸ்தலவாஸிகளின் ப்ரதிநிதி விஷயமாகவும் க்ருதஜ்ஞதாவிஷ்கரணம் செய்துவிட்டு, ததீயாராதநத்திற்காக ஸதஸ் கலைந்தது.

மறுபடியும் மத்யாஹ்நம் 2 மணிக்கு, ஸதஸ் சேர்ந்தது. ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ. உப. எ. வி. கோபாலாசார்ய ஸ்வாமி அக்காலத்திற்கு ஸபாத்யக்ஷராக எழுந்தருளியிருந்தார். அவருடைய உபோத்காதாநந்தரம், ஸம்ஸ்க்ருத

பாஷையிலுள்ள பகவத்ஸ்தோத்ர ஸம்பத்தமாக ஸ்ரீ. உ.ப. மயிலாப்பூர் டி. ராஜகோபாலாசார்ய ஸ்வாமியும், ஆலய தர்ம விஷயமாக ஸ்ரீ. உ.ப. வித்வான் புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியும், ஶிஷ்ய க்ருத்ய விஷயமாக ஸ்ரீ. உ.ப. வித்வான் தில்லியம்பூர் சக்ரவர்த்யாசார்ய ஸ்வாமியும் உபந்யாஸங்களைச் செய்தார்கள். பிறகு, ஸாயந்தந கர்மாநுஷ்டாந காலமாகி விட்டபடியால் ஸதஸ் கலைந்தது.

பூர்வமே வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டிருந்தபடி, பத்ரிகாத்வாரா செய்யப்படவேண்டிய வித்வத் பரீக்ஷையும் இக்காலத்தில் நடைபெற்றது. ஏழு வித்வான்கள் பரீக்ஷ்ப கோஷ்டியில் அந்வயித்தார்கள். ஸந்நிதிக்கு ஸமீபத்திலுள்ள ஒரு பாடஶாலையில் இந்தப் பரீக்ஷை நடந்தது. தத் ஸம்பத்தமான ப்ரஶ்நபத்ரிகை இந்த ஸஞ்சிகையில் மற்றோரிடத்தில் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

அநுஷ்டாநாநந்தரம் ஸ்ரீ ஹரஶாபஹரன் அத்யயநோத்ஸவம் கண்டருளினன். அதற்குப் பிறகு ததீயாராதநாநந்தரம் இராத்திரி 9 மணிக்கு மேல், நெடுந்தெரு ஸ்ரீ. உ.ப. பெரியமுறை ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியால் புராண ப்ரவசநம் செய்யப்பட்டது.

மறுநாள் காலையில், ஸதஸ் ஸம்பத்தமாக சில நிர்ணயங்கள் செய்யப்பட்டன. மைஸூர் ஸ்ரீ. உ.ப. வித்யாபூஷணம் ஏ. கோவிந்தாசார்ய ஸ்வாமியால் எழுதி அனுப்பப்பட்ட பத்ரிகை படிக்கப்பட்டது. அவர் எழுந்தருளாததால் ஸ்ரீ. உ.ப. டி. ராஜகோபாலாசார்யர் ஸபாத்யக்ஷத்வத்தை வஹிக்கும்படி ஸம்பவித்தது. மஹாமஹோபாத்யாயர் ஸ்ரீ உ.ப. பெருகவாழ்ந்தான் ரங்காசார்ய ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ. உ.ப. கொடியாலம் ஶேஷாத்ரி ஐயங்கார் ப்ரபுவும் திருநாட்டை அலங்கரித்து விட்ட விஷயமாக ஸதஸ்யர்களின் ஶோகத்தை ஆவிஷ்கரித்து இரண்டு நிர்ணயங்களும், ராஜ்ய தந்த்ரத்தைப்பற்றிய சில விஷயங்களைப் பரிஶீலநம் செய்யும் பொருட்டு இப்பொழுது இந்தத்தேஶத்திற்கு வந்திருக்கும் நமது ராஜ்யத்தின் முக்ய மந்த்ரியின் ஸ்வாகத ப்ரஶ்ந விஷயமாக ஒரு நிர்ணயமும், மஹத்தான க்லேஶத்தை பஹுஜநங்களுக்கு ஜநிப்பித்துக்கொண்டு சில வர்ஷ காலமாக நடைபெற்று வரும் ஐரோப்பிய மஹாயுத்தத்தில் நமது ராஜாவுக்கு ஶீக்ரத்திலேயே விஜயத்தைப் பகவான் ஸங்கல்பிக்கவேணும் என்னும் ப்ரார்த்தனையை வெளியிடக்கூடிய ஒரு நிர்ணயமும், இன்னும் ஜகத்தின் ஹிதத்தைக் கோரும் சில நிர்ணயங்களும், அங்கு ஸந்நிஹிதர்களாயிருந்த ஸகல ஸ்வாமிகளின் அநுமதியின்பேரில் செய்யப்பட்டன. இந்த நிர்ணயங்களெல்லாம் மற்றோர் பக்கத்தில் பாஷாந்தரத்தில் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பிறகு

ஸபையைப் பற்றிய நியமங்களுள், 'ஸ்ரீவேதாந்த தீபிகையின் வரவு செலவு கணக்குகள், மற்றை ஸபா ஸம்பந்த கணக்குகளை விட்டுப்பிரிக்கப்பட்டு ப்ரதி ஸம்வத்ஸரமும் வர்ஷாந்தத்தில் தனியாக ப்ரசுரம் செய்யப்படவேண்டும்' என்னும் நியமமானது ரத்து செய்யப்பட்டது. அதன் பிறகு, பின் வருமாறு புதிய ஸம்வத்ஸரத்திற்கு கார்ய நிர்வாஹக அங்கத்தினர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

1. ஸ்ரீ. உப. கெ. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், மயிலாப்பூர். } போஷகர்கள்
2. ஆனரெபில் கெ. வி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் } போஷகர்கள்
3. ஸ்ரீ. உப. திவான் பஹதூர், டி. டி. ரங்காசார்யர்—ஸபாத்யக்ஷர்.
4. „ ராவ் பஹதூர், எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார். } ஸபாத்யக்ஷ ப்ரதிநிதிகள்.
5. „ டி. ராஜகோபாலாசார்யர். } ஸபாத்யக்ஷ ப்ரதிநிதிகள்.
6. „ ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்யர். } கார்யதர்ஸிகள்.
7. „ டி. கோதண்டராம ஐயங்கார். } கார்யதர்ஸிகள்.
8. „ வி. ராஜகோபாலாசார்யர், சித்தூர்.
9. „ நரஸிம்ம ஐயங்கார், திருவல்லிக்கேணி.
10. „ டி. அநந்தாசார்யர், விழுப்புரம்.
11. „ குமார சக்ரவர்த்தி ஐயங்கார், திருச்சி.
12. „ வே. ஈ. சின்னஸ்வாமி ஐயங்கார், செங்கல்பட்டு.
13. „ டி. பி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருவெவ்வுளூர்.
14. „ ஆர். நரஸிம்ம ஐயங்கார், திருவல்லிக்கேணி.
15. „ கே. ஏ. வீரராகவாசார்யர், மதிராஸ்.
16. „ வி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருவல்லிக்கேணி.
17. „ டி. இ. சடகோபாசார்யர், கூடலூர்.
18. „ வி. ரங்காசாரியர், திருவல்லிக்கேணி.
19. „ என் ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார், கர்னூல்.
20. „ எம். நரஸிம்ஹமாசார்யர், நெல்லூர்.
21. „ வி. துரைஸ்வாமி அய்யங்கார், சித்தூர்.
22. „ டி. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், கோயம்புத்தூர்.
23. „ என். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், கும்பகோணம்.
24. „ எஸ். டி. கிருஷ்ண அய்யங்கார், மதுரை.
25. „ கே. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், நாகப்பட்டணம்.
26. „ பி. கே. கருடாசார்யர், மைசூர்.
27. „ பி. ஆர். க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், எழும்பூர்.
28. „ டி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், சைதாப்பேட்டை.
29. „ எஸ். கிருஷ்ணஸ்மாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.
30. „ எஸ். வரதாசார்யர், மயிலாப்பூர்.
31. „ வித்தியாபூஷணம் எ. கோவிந்தாசாரியர், மைஸூர்.
32. „ வி. கோபாலாசாரியார், பூந்தமல்லி.

அதற்குப் பிறகு, ஸ்ரீ. உப. வித்வான் இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர், அத்யதநர்களான லௌகிகர்களால் நமது ஸித்தாந்தத்தின் மீது செய்யப் படும் சில பூர்வபக்ஷங்களுக்கு ஸமாதாநருபமாக ஶாஸ்த்ரத்தையும் யுக்தியை யும் கைப்பற்றி ஓர் உபந்யாஸத்தைச் செய்தார்.

மத்யாஹ்நம், ஸ்ரீ. உப. வித்வான் இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமி ஸபாத்யக்ஷத்வத்தை வஹித்தார். புது அக்ரஹாரம் ஸ்ரீ. உப. வித்வான் ஈயுண்ணி ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி ஈஶ்வர தத்வத்தைப் பற்றியும், திருவையாறு ஸம்ஸ்க்ருத பாடஶாலாத்யக்ஷர் ஸ்ரீ உப. வேதாந்தாசார்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீவிஶிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த மாஹாத்ம்யத்தைப் பற்றியும், திருக்குடந்தை ஸ்ரீ உப. அக்நிஹோத்ரம் கோபாலதேஶிகாசார்ய ஸ்வாமி ஸ்பர்ஶ தோஷத்தைப் பற்றியும் உபந்யஸித்தார்கள்.

இரவில், யதா பூர்வம் புராண ப்ரவசநம் நடந்தது.

மூன்றுவது திநம் ப்ராத: காலத்தில் வாசிகமான வித்வத் பரீக்ஷை நடந்தது. ஸ்ரீ. உப. ஶேஷாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. நவநீதம் க்ருஷ்ணமாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஆக நாலு வித்வான்கள் பரீக்ஷகர்களாக ப்ரார்த்திக்கப் பட்டார்கள். லிகிதமான அம்ஶத்தில் அந்வயித்த ஏழு வித்வான்களும் பரீக்ஷ்யர்களாக இருந்தார்கள். பரீக்ஷை முடிந்த பிறகு பரீக்ஷிதர்களுடைய யோக்யதையைப் பற்றி பரீக்ஷகர்களால் செய்யப்பட்ட அபிப்ராயத்தை ஸங்க்யா ரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்து, அந்த ஸங்க்யையும் ஏற்கெனவே லிகிதமான அம்ஶத்தில் ஒவ்வொரு பரீக்ஷிதருக்கும் கிடைததிருக்கும் ஸங்க்யையும் ஒன்று சேர்த்து பரீக்ஷிதர்களுக்குள் தாரதம்யத்தை ஸபா ப்ரவர்த்தகர்கள் பின்வருமாறு நிர்ணயம் செய்தார்கள்.

முதல், ஸ்ரீ. உப. வித்வான் ஸ்ரீமுஷ்ணம் சேட்லூர் வீரராகவாசாரியர்.
2-வது ,, கமலாபுரம் கோபாலாசாரியர்.
3-வது ,, வீராபுரம் ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர்.
4-வது ,, வடுவூர் ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியர்.
5-வது ,, சேட்லூர் ஸௌந்தரராஜாசாரியர்.
6-வது ,, கொங்கரை ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.
7-வது ,, நாவல்பாக்கம் கிருஷ்ணமாசாரியர்.

மத்யாஹ்நம் ததியாராதநம் முடிந்த பிறகு, புது அக்ரஹாரம் ஸ்ரீ. உப. வித்வான் ஈயுண்ணி ஸ்ரீநிவாஸ மாதவாசார்ய ஸ்வாமி ஸபாத்யக்ஷத்வத்தை

வஹிக்க, திருக்குடந்தை ஸ்ரீ. உப. வித்வான் வாஜபேயம் வீரராகவதாதாசார்ய ஸ்வாமி பகவதவதார விஷயமாகவும், மதுராந்தகம் ஸ்ரீ. உப. ஸ்வச்சந்தம் வித்வான் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி ஜீவதத்வவிவேகத்தைப் பற்றியும், உப்பிலியப்பன் ஸந்நிதி ஸ்ரீ. உப வித்வான் நவநீதம் கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி பக்தியோகத்தைப் பற்றியும் உபந்யஸித்தார்கள். ஸாயம் அநுஷ்டானம் ஆன பிறகு வித்வத் ஸம்மானங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த ஸங்கத்தைப் பூர்த்திசெய்து வைத்த உபகாரகர்களெல்லாருக்கும் க்ருதஜ்ஞதாவிஷ்கரணமும் செய்யப்பட்டது.

ராத்திரி 10 மணிக்குமேல் ஒரு ஹரிகதை காலக்ஷேபமும் கான ரஸத்துடன் நடைபெற்றது. இதனுடன் வார்ஷிகஸங்கமும் முடிந்தது.

மயிலாப்பூர்,
தைமீ 1வ. } ஸ்ரீ. வாஸுதேவதாஸ்.

ஸ்ரீ:.

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு - ரங்கநாதாசார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யானத்துடன்)	0	2	0
2.	ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் ஶிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும் :—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்)	0	2	0
3.	ஸ்ரீ பாகவத தஶஶ்லோகீ - (ஸ்ரீ. சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசார்யர்)	0	4	0
4.	ஸ்ரீ சதுஶ்லோகீ விவரணம்	0	4	0
5.	ஸ்ரீராமாயணத்தில் விசேஷார்த்தங்கள் (ஸ்ரீ. உப. எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது	0	4	0
7.	ஆர்யாப்யுதயம். (ஸ்ரீ. உப. டி. இ. சடகோபாசாரியார்	0	2	0
8	ஸ்ரீ ஹம்ஸ ஸந்தேஶ விமர்ஶம் (ஸ்ரீ. உப. எம். கே. தாதாசாரியார்)	0	3	0
	வேதாந்ததீபிகை ஸம்புடம் III	2	0	0
	Do V	2	0	0
	Do VI	2	0	0
	Do VII	3	0	0

ஶ்ரீ:.

ஏழாவது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாஸங்கம்.

ப்ரஶ்ந பத்ரிகை.

(ஶ்ருதப்ரகாஶிகாஸஹித ஶ்ரீபாஷ்யம்).

[விபவ ஸம்வத்ஸர மார்கஶீர்ஷமாஸ ஶுக்லத்ரயோதஶ்யாம்]

[அதிகாரத்ரயம்].

ப்ரதமோ பாக:.

1. ஜிஜ்ஞாஸாதிகரண ஶ்ரீபாஷ்யே 'ஸத்த்வமாத்ராயாஶ்ச அநுவர்தமாநத்வாத், ரஜ்ஜுஸர்பாதௌ ரஜ்ஜுவத்' இத்யநுமாநே பக்ஷஸபக்ஷஸாதாரணம் பாரமார்த்யம் கீத்ருஶம்? அத்ராபாதிதத்வஸ்யாபாதிதத்வம் கதம்? ஸித்தாந்தே ச ஸத்தாஸாதநாவஸரே 'தத்தஸ்ய பாதைவேதி ந ஸாதநஶக்தி:' இத்யுக்தவத: அபாதிதத்வஸ்யாபாதிதத்வ ஶக்த்யபிப்ராய:? உத ந?

2. ஆநந்தமயாதிகரணே பரமாத்மத்வ ஸாதக ப்ரயோக ஹேதௌ முக்தாத்மநி ஸசேதந வ்யபிசார: கதம் வாரணீய:? வாரிதே வா வ்யபிசாரே புநஶ்ச 'நேதரோऽநுபபத்தே:' இதி ஸூத்ரப்ரணயநம் கிமர்தம்? அத்த்ராதிகரணே அந்தராதிகரணவிசாரஸ்ய கதம் ஸங்கதி:? அந்தராதிகரணே பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தௌ கதம் ஶிக்ஷிதௌ?

3. 'ப்ரதிஷேதாதிதி சேந்ந ஶாரீராத் ஸ்பஷ்டோ ஹ்யேகேஷாம்' இதி ஸூத்ரத்வயம், 'யத்ராயம் பார

𑌷𑍋 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌕𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃.

4. '𑌅𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾? 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌂? '𑌜𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 '𑌆 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃? 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃? 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌤𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌨𑌿𑌬𑌂𑌧𑌨𑌂? 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍌𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂?

5. '𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌃? 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃? 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌥𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃? 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂? "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌾𑌂.

6. 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌃? 𑌕𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑌿? 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌕𑍃𑌤𑍇'𑌧𑌿𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌃? '𑌸𑌾𑌂𑌪𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌤𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤. 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍇 '𑌪𑌾𑌠𑍋𑌦𑌯𑍇'𑌪𑌿 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃?

50 சாமான்கள் இனாம்!! 50 சாமான்கள் இனாம்!!

அநேக நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் பெற்ற

ராஜ சுந்தரி ரோஜா.

கூந்தல் வளரும் பரிமளத்தைலம்.

50 இனாம் சமாகளுடன் டின் 1-க்கு ரூபா 1—0—0

தலைமயிர் அழகாய் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பும் ஸ்திரிகளும், தலை மயிர் உதிர்ந்து போகாமலிருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிற ஸ்திரிகளும் சாதாரணமாய் கடைகளில் கிடைக்கக் கூடிய இழிவான எண்ணெய்களை உபயோகிக்காமல் எங்கள் தைலத்தின் மதுராதாரமுடைய பரிமளத்தைத் தெரிந்து அவைகளை வாங்கி உபயோகிக்கவும். இதின் பரிமளம் சொல்லவும் எழுதவும் முடியாது. தலையில் தடவி சீவிக்கொண்டால் அக்கம்பக்கம் வீடுகளும் இதின் வாசனை வீசும். கூந்தலை நீளமாய் வளரச் செய்யும். மூளையின் கொதிப்பைத் தணித்து கண்களுக்கு குளிர்ச்சியைத் தரும் சிரசிலுள்ள பல நோய்களையும் நிவர்த்தி செய்து கண்களில் நீர்வடிதல், தலையில் சுண்டுப்புண் மயிர்வெடிப்பு, மயக்கம், தலைவலி, சொறிசிரங்கு மனோவியாகூலம் ஆகிய இவைகளைப் போக்கடித்து தேக ஆரோக்கியம் தரும் இதுவொன்றுதான். 1-புட்டி தருவித்தால் இதின் அருமை தெரியும். அனேக நற்சாட்சிப்பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கிறது. இது தேசமெங்கும் நல்ல பெயர் பெற்றிருப்பதே இதின் புகழ்ச்சிக்கு அத்தாட்சியாகும்.

இனாம் சாமான்களின் விபரம்:—ஸ்திரீகள் தலையில் அணியும் கொண்டைக்கிளி 6. குங்குமச்சிமிழ் 1. மைச்சிமிழ் 1. அழகான முகம்பார்க்கும் கண்ணாடி 1. தாம்பூலமாத்திரைகள் 30. தந்தச்சீப்பு 1. ராஜாராணி கார்னேஷன் பெட்டி 1, ரவிவர்மா படங்களுள்ள போஸ்டு கார்டுகள் 6. அத்தர் பில்லை 1. சந்தனபில்லை 1. ஸ்திரீகள் மார்பில் அணியும் ராஜாராணி உள்ள அந்தமான புரூக்ஸ் 1. ஆக 50.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவி.

கதறிவந்தவன் களிப்புடன் செல்வான்!
விஷந்தீண்டினவன் நிமிஷத்திற்
குணமடைவான்!!
குணமில்லாவிட்டால்
ரூபாய் 100-இனாம் கொடுக்கப்படும்!!!
விலை பாக்கெட் 1-க்கு ரூ. 0 8 0
டசன் 1-க்கு ரூ. 5 0 0.

விலாசம்:—வி. ஏ. எஸ். பாணி,
நெ. 3, இருளப்பன் தெரு, மதராஸ்.

554

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை
மதிராஸ்.

1917-18-ம் வர்ஷத்திய எக்ஸிக்யுடிவ் போர்ட்
மெம்பர்களின் பெயர்.

1. ஸ்ரீ. உப. கெ. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், மயிலாப்பூர். } போஷகர்கள்
2. ,, ஆனரெபில் கெ. வி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார்
3. ,, திவான் பஹதூர், டி. டி. ரங்காசார்யர்—ஸபாத்யக்ஷர்.
4. ,, ராவ் பஹதூர், எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார். } ஸபாத்யக்ஷ
5. ,, டி. ராஜகோபாலாசார்யர். } ப்ரதிநிதிகள்.
6. ,, ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்யர். } கார்யதர்ஸிகள்.
7. ,, டி. கோதண்டராம ஐயங்கார்.
8. ,, ஸி. ராஜகோபாலாசார்யர், சித்தூர்.
9. ,, நரஸிம்ம ஐயங்கார், திருவல்லிக்கேணி.
10. ,, டி. அநந்தாசார்யர், விழுப்புரம்.
11. ,, குமார சக்ரவர்த்தி ஐயங்கார், திருச்சி.
12. ,, வே. ஈ. சின்னஸ்வாமி ஐயங்கார், செங்கல்பட்டு.
13. ,, டி. பி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருவெவ்வுளூர்.
14. ,, ஆர். நரஸிம்ம ஐயங்கார், திருவல்லிக்கேணி.
15. ,, கே. ஏ. வீரராகவாசார்யர், மதிராஸ்.
16. ,, ஸி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருவல்லிக்கேணி.
17. ,, டி. இ. சடகோபாசார்யர், கூடலூர்.
18. ,, வி. ரங்காசாரியர், திருவல்லிக்கேணி.
19. ,, என் ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார், கர்னூல்.
20. ,, எம். நரஸிஹ்மாசார்யர், நெல்லூர்.
21. ,, ஸி. துரைஸ்வாமி அய்யங்கார், சித்தூர்.
22. ,, டி. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், கோயம்புத்தூர்.
23. ,, என். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், கும்பகோணம்.
24. ,, எஸ். டி. கிருஷ்ண அய்யங்கார், மதுரை.
25. ,, கே. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், நாகப்பட்டணம்.
26. ,, பி. கே. கருடாசார்யர், மைசூர்.
27. ,, பி. ஆர், க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், எழும்பூர்.
28. ,, டி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், சைதாப்பேட்டை.
29. ,, எஸ். கிருஷ்ணஸ்ாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.
30. ,, எஸ். வரதாசார்யர், மயிலாப்பூர்.
31. ,, வித்தியாபூஷணம் எ. கோவிந்தாசாரியர், மைஸூர்.
32. ,, ஸி. கோபாலாசாரியார், பூந்தமல்லி.
33. ,, ஸி. பத்மநாப ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.
34. ,, ஆர். கிருஷ்ணமாசார்யர், மயிலாப்பூர்.
35 ,, எஸ். ஸுந்தரராஜ ஐயங்கார், மயிலாப்பூர்.
36. ,, என். ராஜகோபாலாசார்யர், ,,
37. ,, எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், கோமல்.